



NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNIKA

LETO XV

ŠTEVILKA 146

OKTOBER 1987

S skupnimi močmi do vrtca

Na ponovnem sestanku predstavnikov krajevne skupnosti Borovnica s predsednikom občinske skupščine, izvršnega sveta, sekretarjem OK ZKS in strokovnimi službami SIS so si bili enotni, da bo v Borovnici potrebno kar čimprej rešiti vprašanje vrtca in začeti z dejansko akcijo. Ugotovili so, da verjetno ni druge možnosti kot gradnja novega vrtca, čeprav so govorili tudi o možnostih, da bi vrtce bil v osnovni šoli — vendar bi bila to le kratkoročna rešitev.

Po sedanjih ocenah bi stala graditev novega vrtca okoli 40 starih milijard dinarjev, ki pa jih bo izredno težko zbrati. Zato so se razšli z enotnim stališčem, da brez krajevnega samopriskrbe v Borovnici, s katerim bi zbrali vsaj del potrebnih finančnih sredstev ne bo šlo. Za manjkajoča finančna sredstva pa se bo potrebno dogovoriti v združenem delu, čeprav sedaj še nihče ne more dati garancije ali bo združeno delo spomladaj sploh zmožno dati sredstva za gradnjo.

»Za« uresničevanje programa socialnega skrbstva

Delegati so na četrti izredni seji Občinske skupnosti socialnega skrbstva glasovali za povečanje prispevne stopnje z 0,70 na 0,87 odstotka. Ugotovili so namreč, da doslej veljavna prispevna stopnja ne bo zagotovila dovolj finančnih sredstev za realizacijo programov, ki so v mejah dovoljenih sredstev za porabo, kot to določa Zakon o začasni prepovedi razpolaganja z delom družbenih sredstev. V obrazložitvi, ki so jo delegatom podali izvajalci in strokovne službe je jasno, da le z višjo prispevno stopnjo lahko zaustavimo nadaljnje upadanje življenjske ravni prejemnikov socialno-varstvenih pomoči, saj je to edini vir oziroma dopolnilni vir sredstev za preživetje. Torej, le tako se lahko zagotovi socialna varnost tistim občanom, ki si jo s svojim delom ne morejo zagotoviti. Poleg tega so se povečali stroški v vseh oblikah zavodskega varstva otrok in odraslih ter pri rejništvu.

Delegatom je bilo jasno predstavljeno, da bi vsako odlaganje povečanja priliva sredstev pome-

nilo, da Občinska skupnost socialnega skrbstva ne bo mogla uresničiti svojih programov: izplačati socialnovarstvene pomoči, poravnati obveznosti do zavodov, ki oskrbujejo naše občane, ter da bo prišlo do še bolj resnih motenj v financiranju dejavnosti Doma upokoencev in Centra za socialno delo.

S povečanjem prispevne stopnje za socialno skrbstvo pa se občinska prispevna stopnja ne bo spremenila. Prej omenjeni zvezni interventni zakon prepoveduje razpolaganje s sredstvi za porabo nad dovoljenim zneskom za porabo. SIS družbenih dejavnosti, pri katerih so ugotovljeni in blokirani presežki, so dolžne zmanjšati prispevno stopnjo v sorazmerju z zneskom teh izločenih sredstev. Tako je Občinska izobraževalna skupnost znižala prispevno stopnjo s 6,17 na 6,10, Telesnokulturna skupnost z 0,51 na 0,46 ter kulturna skupnost z 0,47 na 0,42. Tako ostaja občinska prispevna stopnja pri 29,12 odstotkih.

Gostiša že tretjič republiški prvak

Naš šahist Leon Gostiša je na 37. članskem šahovskem prvenstvu Slovenije že tretjič zapored osvojil naslov republiškega prvaka.

Tudi z ostalima dvema našima šahistoma Justinom in Jeričem smo lahko zadovoljni.

Cestitamo za uspeh!

Vrstni red: Gostiša 9, Podlesnik 9, Brglez 8, Osterman, Peruš, Jelen 7,5, Polajžar 7, Orel, Črepan, Justin 6,5, Zupe 6, Plesec 5,5, Jerič 3, Brinovec 1,5.

Že letos naj se začne gradnja čistilne naprave

Pretežni del občinskega prostora leži v ekološko občutljivem delu Ljubljanske kotline. Dosedanji razvoj je to dejstvo premalo upošteval in zato povzročil neugodne posledice na naravnem okolju, predvsem z onesnaževanjem vodotokov. Smotno gospodarjenje z vodami in varstvo pred njihovim škodljivim delovanjem predstavlja enega izmed temeljev nadaljnjega družbeno-ekonomskega razvoja občine v obdobju do leta 2000.

Vrhnika ima zasnovan in v veliki meri že zgrajen mešani sistem kanalskega omrežja za odvajanje odpadnih voda. Gradnja omrežja poteka z manjšimi funkcionalnimi terminskimi odstopanji z ozirom na osnove, podane v generalni rešitvi izgradnje kanalizacije, ki je bila izdelana v letu 1973.

Ta rešitev pa predvideva tudi centralno čistilno napravo in iz investicijskega programa za realizacijo I. in II. faze čistilne naprave je razvidno, da bo na območju mesta Vrhnika in bližnje okolice zgrajeno primarno kanalizacijsko omrežje v dolžini 6,4 km in sekundarno omrežje v dolžini 12 km s štirimi črpališči, za državnimi bazeni in petimi razbremenilniki visokih voda. V tehnološko celoto delovanja kanalizacijskega omrežja spada tudi izgradnja naprave za čiščenje odpadnih voda. Generalna rešitev izgradnje kanalizacije določa tudi lokacijo skupne komunalno-industrijske čistilne naprave na Trjnicah med Ljubljano in deponijo odpadkov, na bližnjem delu glavnega kolektorja S in kanala F. Nekatera področja Vrhnike z bližnjo okolico imajo izveden tudi ločen kanalski sistem. Trenutno je stanje takšno, da sistem kanalov med seboj še ni v celoti povezan in je zato več koncentriranih izpustov komunalnih in industrijskih odplak v Ljubljano.

Za čiščenje odpadnih vod iz širšega območja mesta Vrhnika je torej predvidena skupna čistilna naprava za gospodinjstvo, obrt in industrijo, s tem, da onesnaževalci zagotavljajo takšno predhodno čiščenje, da so odpadne vode sposobne za biološko čiščenje, kar izhaja iz investicijskega programa. Najve-

čji onesnaževalec Industrija usnja Vrhnika svoje odplake že kemično in mehansko čisti na svoji novi čistilni napravi. Tudi ostali onesnaževalci lahko do izgradnje čistilne naprave brez večjih vlaganj zagotovijo potrebno napravo za biološko čiščenje. Poleg same izgradnje centralne čistilne naprave je potrebna v mestu Vrhnika še izgradnja nekaterih povezav in objektov na primarnem kanalizacijskem omrežju. Na osnovi posebnega programa je ta naloga sprejeta v planske akte tekočega srednjeročnega planskega obdobja, vendar njeno izvajanje zamuja.

S sprejemom aneksa k Samoupravnemu sporazumu o temeljih plana Zveze vodnih skupnosti Slovenije za obdobje 1986—1990 je bila dana trdnjša materialna podlaga za hitrejše izvajanje aktivnosti za izgradnjo centralne čistilne naprave. Začetek njene izgradnje je sicer že tudi bil sprejet v plane za obdobje 1986—1990.

Zemljišče za gradnjo čistilne naprave je pripravljeno. Opravljena je vrsta aktivnosti v zvezi z izdelavo tehnične dokumentacije ter pridobljeno lokacijsko dovoljenje. Za mehaniki del čistilne naprave bo do konca septembra 1987 izdelan projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja in za izvedbo. Vse je tudi pripravljeno za delovanje pilotne naprave za pridobitev potrebnih parametrov za izdelavo tehnične dokumentacije za drugo fazo gradnje.

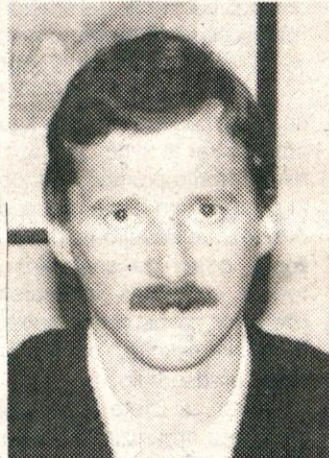
Po cenah iz avgusta 1987 je ocenjena vrednost izgradnje na 3.917.480.000 din. Najpomembnejši vir pokrivanja investicijskih stroškov predstavljajo nepovratna sredstva vodnega gospodarstva v višini 60 odstotkov stroškov. Preostala sredstva bodo zbrali onesnaževalci. Pri tem je predvideno tudi premoštitveno kreditiranje bank.

V letu 1987 je predviden pričetek izgradnje I. faze čistilne naprave, to je njen mehaniki del v vrednosti 963.110.000. Investicijske aktivnosti so naravnane tako, da je pričetek gradnje mogoč v decembru 1987, zaključek pa v juniju 1988.

Simon Krejan novi sekretar OK ZKS

Na volilni seji občinskega komiteja Zveze komunistov, ki je bila 21. septembra so za novega sekretarja komiteja izvolili Simona Krejana. Dosedanjemu sekretarju Toniju Turku se je namreč iztekel mandat in se je ponovno zaposlil v osnovni šoli Ivan Cankar, kjer je ravnateljev pomočnik.

Na tej seji je član komiteja predsednik izvršnega sveta Peter Petkovšek seznanil z aktualnimi gospodarsko političnimi razmerami v občini. Andrej Vidovič, vodja skupnih strokovnih služb SIS pa je orisal ne ravno rožnat položaj družbenih dejavnosti, ki je nastal po interventnem zakonu o začasni prepovedi razpolaganja z delom družbenih sredstev DPS in SIS družbenih dejavnosti.



Simon Krejan je bil rojen 17. 9. 1955, stanuje v Verdu. Končal je višjo šolo za zdravstvene delavce, sedaj pa zaključuje študij II. stopnje Visoke šole za organizacijo dela v Kranju; organizacijsko kadrovsko-izobraževalno smer.

Po končani višji šoli je opravljal dela in naloge sanitarnega inšpektorja, sedaj pa je bil že vrsto let zaposlen na RSNZ. Kljub specifični delu, se je ves čas aktivno vključeval v družbenopolitično delo. Med drugim je bil predsednik OO ZSMS ter aktiven v organih KS. Sedaj je član sveta KS Verd, član delegacije te KS za zbor KS občine Vrhnika ter član predsedstva KO ZRVS Verd. Član ZK je od 23. 3. 1978.

DELEGACIJA VRHNIKE V ČAPLJINI

Pričakujemo še tesnejše sodelovanje

Delegacija Vrhnike, v kateri so bili predsednik SO ing. Herman Bole, sekretarka Občinskega sveta Zveze sindikatov Elica Brelih in direktor Kovinarske Franc Krašovec, je bila na delovnem obisku v Čapljini. S svojimi gostitelji so obiskali več delovnih organizacij, ki se ukvarjajo s predelovanjem kovine. V pogovorih z dru-

žbenopolitičnimi delavci in še zlasti z gospodarstveniki so ugotovili, da so možnosti in potrebe za še boljše sodelovanje na gospodarskem področju. Pričakujejo, da bosta bolj konkretno poslovno sodelovanje razvili Energoinvestova Tovarna hladno valjanih profilov in kovinskih konstrukcij in Avtomontaža.

A. D.

Bitka za novo pojmovanje ZSMS

16. 9. 1987 se je sestala OK ZSMS na svoji volilno-programski seji. Dolžnosti predsednika OK ZSMS smo razrešili Janeza Čerina in izvolili novega predsednika Cirila Hrovatina.



Ciril Hrovatin

OK ZSMS se bo v naslednjih dveh letih angažirala predvsem ob razpravah temeljnih pravnih aktov — se pravi obeh ustav, zakona o združenem delu, usmerjenem izobraževanju ipd.

Drugo področje, ki ga bomo obdelovali, je bitka za novo pojmovanje ZSMS — kot frontne organizacije, ki bo organizirana v skladu s potrebami in zahtevami mladih in z družbenimi zahtevami — torej, da bo organizirana na tak način, da se bo lahko uspešno vključevala v družbena dogajanja, hkrati pa ukinjala oziroma spreminjala v nepotrebito tisto klasično shemo organiziranja, ki je sama sebi namen in ne ustreza družbenim potrebam.

To je velika naloga, ki bo zahtevala ogromno dela in energije, saj bo potrebna večja vključenost društev in družbenih organizacij v naše delo, oživljanje dela OO ZSMS na novih izhodiščih in borba za ta nova izhodišča.

Kakšna so ta izhodišča, pa bomo več povedali v kakšnem drugem prispevku iz „mladinskih“ logov.

Na koncu še kratka informacija — ni potrebno, da ste mladi, važno je, da se mladi počutite. Vaša razmišljanja, ideje, pripravljenost za uporabo vaših miselnih potencialov so pri nas vedno dobrodošla. Kličite 752 327 ali se sami oglasite v pritličju Cankarjevega trga 8.

Mladinski pozdrav!



Predsednik občinske skupščine je skupaj s predstavniki družbenopolitičnih organizacij priredil sprejem za zaslužne družbenopolitične aktiviste, ki v letošnjem letu praznujejo življenjske jubileje. Ob tej priložnosti jim je izročil spominska darila.



Najstarejšim prisotnim Jožefi Ogorevc, Mariji Nagode in Francu Mihevcu je v imenu društva čestital predsednik Stane Kogovšek.

Srečanje upokojencev

Vrhnjsko društvo upokojencev je letos spet pripravilo srečanje upokojencev, starejših nad sedemdeset let. Spet so se zbrali v gostišču v Močilniku. „In če nam bodo delovne in društvene organizacije prisločile na pomoč, tako kot so nam doslej, nameravamo to srečanje pripraviti vsako leto,“ je v nagovoru na tem srečanju poudaril predsednik društva Stane Kogovšek. Upokojenci so se razveselili tega „trošta“. Kako tudi ne, saj je to spet prilika, da si marsikaj privedo in se malo razvedrijo.

Sicer pa je bilo to srečanje tudi prilika, da zvemo nekaj več o sami dejavnosti društva. „Želel bi vam povedati, da so člani našega društva kljub starosti kar aktivni. Za take aktivnosti imajo posebne odbore, ki organizirajo izlete, poseben odbor za rekreacijo (telovadbo žena), odbor za srečanje ob torkih; odbor za kolesarske izlete ter za balinanje ženske in moške sekcije,“ pravi prizadeveni predsednik.

Odbor za izlete je v letošnjem letu organiziral 6 izletov. Zadnji je bil 15. 10. v Krškem na trgatve.

Rekreacijo žensk zelo vestno vodi Marta Rijavec. Rekreativke pa je obiskal tudi profesor telesne kulture Drago Ulaša. Te rekreativne telovadbe se udeležuje povprečno 30 članic.

Na srečanjih ob torkih — tak je naziv te dejavnosti, kjer se zbirajo žene — upokojenke

— delajo ročna dela — kvačkajo, pletejo in v medsebojnem razgovoru tudi izmenjujejo znanje. Ob teh srečanjih so bila tudi tri predavanja o zdravstvu in prehrani starejših. Ta srečanja so v zimskem času, in se bodo letos ponovno pričela 3. novembra.

Balinarska sekcija moških obstaja pri njihovem društvu že dalj časa. Hodijo na razna tekmovalna in imajo že številne pokale in diplome.

Imajo tudi odbor za kolesarjenje. Ta je priredil dva izleta, v Podlipo in v Razorsko dolino. V Razoru so imeli tudi piknik. Bilo je zelo prijetno in udeleženci tega kolesarjenja si želijo še več takih srečanj.

Organizirali so tudi peš odhod do Ribiške koče, kjer so bili prisotni pogoščeni s pečnimi ribami in kotleči.

Lansko leto so si zadali nalogo, da ustanovijo žensko balinarsko sekcijo, kar jim je tudi uspelo. Pri tej sekciji deluje 12 članic. Od teh je 8 zelo aktivnih, prišlo je že do več prijateljskih srečanj med balinkami Logatca, Viča in Postojne. Naše tekmovalke — balinke so za Pokal Notranjske zasedle tretje mesto.

Vsa ta rekreativna in ostala dejavnost društva je objavljena na oglasni deski pred Domom DU Vrhnika, ki je bila v lanskem letu na novo postavljena na bolj vidnem mestu ob glavni cesti. Poleg vseh dejavnosti je objavljeno tudi, kdaj je mogoče naročiti premost.



Srečanje je bilo tudi tokrat prijetno, razveselili so se pevcev z Rakovca in harmonikarja Staneta Urha.

Zahvaljujemo se delovnim organizacijam, ki so s svojimi finančnimi in materialnimi sredstvi pripomogle k izvedbi srečanja nad 75 let starih članov Društva upokojencev Vrhnika

To so: Skupščina občine Vrhnika
Občinska konferenca SZDL Vrhnika
Občinski sindikalni svet
Zveza kulturnih organizacij Vrhnika
IUV
LIKO Vrhnika
ŽITO Vrhnika
Droga Portorož-Vrhnika
Svečarstvo Stržinar
Gostišče Močilnik

Redno se nekaj dogaja...

Kje? Pri Društvu upokojencev na Vrhniki.

V letošnjem letu smo imeli že več zelo lepih izdelkov. Obiskali smo tudi partizanske kraje, kot so Dražgoše in bolnica Franja. Srečevali smo se tudi na popoldanskih kolesarskih izletih in prirejali piknike.

Vse je zelo organizirano, za kar gre predvsem zasluga našemu predsedniku Stanetu in njegovemu pomočniku Slavku. Veliko svojega časa posvetita društvu, ker je le na ta način aktivnost uspešna.

Pred nekaj meseci pa so se upokojenci v balinarski sekciji pridružili še upokojenke in začele z rednimi treningi. Imele so že nekaj tekem z balinkami iz drugih društev. Niso ravno zmogovale, niso pa bile niti slabe glede na kratek čas treningov oz. sploh zapetek v balinarski sekciji.

Nas, člane društva, pa zelo moti, da v lokalni ali pa na vrtu večkrat nimamo prostora pri mizah, ker te zasedejo mlajši obiskovalci, posebno še igralci kart — tudi POKERJA. Igrajo za velike zneske — milijone, upokojenci pa nimajo kje igrati za svoje razvedrilo. Verjetno bi bilo potrebno tukaj nekaj napraviti, vendar sam predsednik tega ne bo zmogel, ker so ti igralci kart zelo nesramni. Upokojenci nimamo nič proti za solidno obiskovanje našega lokala, vendar smatramo, da je prvenstveno VSE namenjeno nam.

ŠPELA

AVTO MOTO DRUŠTVO
VRHNIKA
Stara cesta 7

Šolanje inštruktorjev

Vabimo k sodelovanju nove člane, ki bi želeli postati inštruktorji kandidatov za nove voznike osebnih avtomobilov.

Interesentom, ki bodo opravili ta tečaj, bomo povrnili stroške šolanja.

Vse ostale informacije dobite na sedežu društva.



Franc Turšič



Mihaela Hrovatin

Državni odlikovanji za Turšiča in Hrovatinovo

Na srečanju delavcev Donita, ki je bilo v začetku septembra, je predsednik občinske skupščine Herman Bole izročil državni odlikovanji delavcem Fenolita Francu Trušiču in Mihaeli Hrovatin.

Mihaela Hrovatin se je rodila na manjši hribovski kmetiji v zaselku Zavrh pri Pokojišču nad Borovnico. Oče in mati sta bila kmetovalca, skupaj je bilo 5 otrok. Vas je bila med vojno požgana in vsi



Steklar Kralj, ki je imel preje delavnico na Stari cesti si je že uredil novo in večjo delavnico na dvorišču za Mercatorjevo trgovino, v prizidku stavbe kjer je sodišče. Delavnica je odprta vsak dan od 9. do 12. ure in od 15. do 18. ure, v soboto pa od 8. do 12. ure.



Šolarji so začeli tudi sami zbirati denar za šolo v naravi. Pred Mrakovo šolo so postavili kontejner za steklo, ki ga že vestno zbirajo. Želijo, da se jim pridružijo tudi starejši in v njihov kontejner pripeljejo odvečne steklenice in podobno.

prebivalci deportirani v Treviso. Ker je oče že kmalu umrl, se je Mihaela že po končanih 7. razredih osnovne šole zaposlila, najprej kot gozdna delavka na goje-nju gozdov in to delo je opravljala približno sedem let.

V Fenolitu se je zaposlila leta 1972 kot delavka na predelavi duroplastov in to delo opravlja še danes. Pri delu je izredno vestna, redno presega pričakovane rezultate.

Delo ne opravlja samo mehanično, ampak poizkuša z drobnimi posegi v proizvodni proces izboljšati kvaliteto. Te svoje ugotovitve prenaša tudi na druge delavke. Rada pomaga mlajšim in novim sodelavkam.

Pri svojem dolgoletnem delu je bila članica DS in raznih komisij, tako pri DS kot pri IOOOS.

Franc Turšič se je rodil v zaselku treh hiš pri Brezovici.

6-članska družina se je preživljala s kmetijstvom ter priložnost-

nimi gozdarskimi in dninarskimi deli. Od malega je bil navajen trtega in poštenega dela.

Pred zaposlitvijo v Fenolitu je opravljal dela pri Gospodarski komunalni ustanovi občine Borovnica kot delavec na različnih področjih. Od leta 1959 je zaposlen v TOZD Fenolit, kjer ves čas opravlja dela in naloge na izdelavi duroplastov.

Izdelava je tako kot včasih še danes pretežno ročno v težkih delovnih razmerah.

Pri svojem delu je pokazal izredno vestnost, natančnost in točnost. Velja za najbolj zanesljivega in vestnega delavca. Tak je za vzgled večini delavcev, predvsem v svoji vestnosti in odnosu do dela, kot izreden poštenjak in skromen, pa tudi izredno priljubljen med delavci.

Priznanje: ob 25-letnici Fenolita (1978) je prejel kipec, januarja 1980 pa pismeno priznanje.

Nagrade inovatorjem

Občinska raziskovalna skupnost je na otvoritvenem večeru Kulturnih dni v Bistri podelila nagrade in priznanja inovatorjem za leto 1986.

Nagrade so prejeli:

FRANC PETAVS IN ŠTEFAN VRHOVEC TOZD KOVINARSKA VRHNKA ZA IZSEKAVANJE IN ČIŠČENJE PUŠ, KI SE UPORABLJAJO KOT DODATNI DELI ZA LEŽAJE

Oba avtorja inovacije sta se samoiniciativno odločila za nov tehnološki način izdelave useka na pušah za serije od H-4 do H-23. Gre za izsekovanje useka preko navoja. Po starem — prejšnjem načinu izdelave so pušo preko navoja rezkali, kar je bilo mnogo bolj počasno. Izdelala sta tako orodje, da se sedaj lahko ta usek izseka. Pri tem se pojavi mnogo manj igel kot pri rezkanju in s tem znatno zmanjša tudi čas razizglavljanja. Poleg tega sta izdelala tudi pripravo za razizglavljanje, kar se je prej opravljal ročno. S tem sta se dodatno zmanjšala čas izdelave puš, kakor tudi fizični napor delav. Prihranek je tudi pri zmanjšani nabavi rezkarjev.

Vsa opisana orodja in priprave se že dobro leto uporabljajo v proizvodnji in rezultati se že kažejo v dohodku. V celoti je odpadel prejšnji način izdelave puš.

Pri izdelavi puš vseh serij se prihrani veliko delovnega časa. Na osnovi letnih količin (za leto 1986) z upoštevanjem stroškov za izdelavo orodij in priprav je izračunan prihranek v višini 15.534.120 din. Ta prihranek bo tudi v naslednjih letih, kajti postopek izdelave puš je sedaj zelo dober in v katerem verjetno ne bo sprememb.

FRANC LEVEC IZ DO LIKO

je napravil tehnično izboljšavo na filtrirni napravi. Na SOP-filtru mizarne je prišlo večkrat do zastojev, ker je prevelika količina žagovine preobremenila dozator, zaradi česar je prišlo do zamašitve cevi. Med verigo so montirali loputo, ki preprečuje dovod prevelike količine žagovine in s tem so odpravili zastoj.

ŠTEFAN DOBROVOLJC IZ DO LIKO

je izdelal vertikalni brusilni stroj, ki omogoča razna robna brušenja lesnih elementov. Prihranek pri enem vertikalnem brusilnem stroju je 323.300 din.

PETER MESEC IZ DO LIKO

Sulice tip 609 in 78, ki so se brusile na stroju Sandigmastru je bilo potrebno zaradi slabe kvalitete brušenja popravljati na miznem pasu. Z izdelavo šablona pa sedaj to delo odpade. Letni prihranek je 1.438.500 din.

FRANC STARE IZ DO LIKO

je izboljšal brušenje naslonjal tip 136 na ABS znotraj — zunaj. S tem je zmanjšal tri operacije dela, prihranil cca 45 normiranih ur pri izdelavi 1000 komadov, brusnega platna 2m/8 m ter zmanjšal končni škart za 10 odstotkov. Letni prihranek je 2.025.000 din.

ODDELEK „TEHNOLOŠKA PRIPRAVA PROIZVODNJE“ IZ IUV — TOZD USNJARNA VRHNKA

V letih 1985 in 1986 se je pri prodaji svinjskega velurja, ki je bil dolga leta glavni proizvodni in izvozni artikel IUV, pojavil zastoj, ki je bil predvsem posledica spremenjenih modnih trendov v svetu. Bistveno manjša možnost izvoza Usnjarne je resno ogrozila njeno normalno poslovanje in zahtevala učinkovite notranje spremembe ter prilagoditev asortimana prodajnim možnostim. Delavci oddelka „Tehnološke priprave proizvodnje“ so v tem času, ob sodelovanju kolegov in razvojne službe in vodstvenih delavcev v proizvodnji, razvili različne nove vrste svinjskega usnja, ki so s uveljavili na trgu in omogočili normalen obseg proizvodnje in izvoza v letu 1986 ter dajejo ugodne možnosti tudi za v bodoče. Večina tega dela, ki rezultira v novih vrstah svinjskega usnja, sicer ni bilo predloženega in obravnavanega na komisiji za inovacije, vendar v svojem bistvu pomeni inventivno dejavnost na tehnološkem področju. Finančnih učinkov ter tehnoloških sprememb ni možno natančno ovrednotiti, so pa v vsakem primeru veliki, saj so omogočili prehod kritičnega obdobja za Usnjarno ter pomenijo dobro osnovo tudi za nadaljnje delo in njen bodoči razvoj.



Stare Franc



Peter Mesec



Lojze Kržanc



Štefan Dobrovoljc



Petarjin Vrhovec

Krajanom KS Bevke, KS Dragomer, KS Log

Obvestilo o trenutni situaciji del na PTT omrežju v krajevnih skupnostih Bevke, Dragomer in Log.

15. 10. 1987 smo imeli pri izvajalcu PAP Ljubljana sestanek, na katerem so bili prisotni:

PAP: dir. Zupan s svojimi sodelavci KS Dragomer: Kožmrlj
PTT: Resnik KS Bevke: Gostiša
KS Log: Vidakovič in Brumat

Pregled situacije:

1. Vsa montažna in gradbena dela v vseh treh KS bodo do 17. 10. končana.
2. Meritve bodo izvršene v naslednjem tednu.
3. PAP bo pripravil izvršilno dokumentacijo najkasneje do konca prvega tedna v novembru. Izvršilna dokumentacija je pogoj za kvalitativni prevzem, ki mu sledi tehnični, kar naj bi bilo okvirno napravljeno do 16. 11. Sledi uporabno dovoljenje. PTT se je obvezal, da bo vse potrebno še naprej pripravljeno (vlogo občini in ostalo) tako, da so navedeni roki realni. Sledi priključevanje oz. povezovanje. Po sklenjeni pogodbi med KS in PTT naj bi povezovanje sledilo najkasneje v 2 mesecih po tehničnem pregledu, vendar smo se dogovorili, da bomo takoj začeli z aktivnostmi za takojšnje vključevanje pri PTT, TOZD Telekomunikacije.

4. Povezovalni kabel
PAP mora skopati še približno 500 m na Brezovici, kar naj bi bilo gotovo do konca drugega tedna v novembru (kvalitativni in tehnični prevzem za povezovalni kabel pa naj bi bil položen prav tako najkasneje 16. 11. 1987.

5. Ostalo:
Bevke so zaprosile za zasutje jam, kjer so spojke njihove akcije ob asfaltiranju krajevnih cest. Dogovorjeno je bilo, da bodo jame zasute takoj.

Dragomer bo od PAP dobil ponudbo za razvodno omrežje in v zvezi s tem bodo organizirali sestanek 16. 11. ob 8. uri na PAP. Na posebno vprašanje glede zamud in eventualnih podražitev je bilo rečeno, da podražitev del PAP zaradi samih podražitev ne bo uveljavljal. Omenjeno je bilo, da je bilo izvršenih nekaj nepredvidenih del (izkop izpod grabnov, kanalizacijskih prepuštov itd.) vendar je po izjavi predstavnice PTT, ki določene situacije pregleduje in podpisuje, v globalu za enkrat še v mejah predračuna. Vsi dokončni stroški bodo znani ob dokončanju izvršilne dokumentacije.

Koordinator KS za PTT
Miro Brumat

Inovatorji in kovinarji v TAM-u

Odbor za inventivno dejavnost pri Občinskem sindikalnem svetu je v začetku oktobra organiziral strokovno ekskurzijo v mariborski TAM. Devetinsitrideset inovatorjev in kovinarjev iz naših delovnih organizacij se je odzvalo povabilu in zadovoljni so se vrnili domov. Marsikaj koristnega so zvedeli v Tovarni avtomobilov, predvsem pa jih je zanimalo, kako imajo organizirano inovativno dejavnost. Zato so se tudi dogovorili z njimi za predavanje in razgovor s Tamovimi strokovnjaki na Vrhniki.

PREJELI SMO

Zapora Stare ceste

Vrhnška Stara cesta predstavlja najstarejši in obenem najstarejši center mesta. Poleg Tržaške ceste, ki poteka vzporedno v razdalji slabih sto metrov, povezuje vzhodni del naselja z zahodnim. Ob cesti se po obeh straneh vrste iz strnjene zasedbe stanovaljske hiše, trgovine, gostinski in storitveni lokali, kar vse privablja v ta okoliš precej ljudi, ustvarja na cesti gnečo in prometni vrvež.

Sedanjí prometni režim na tej cesti daje prioriteto voznikom motornih vozil. Polovico ceste in edini kolikor toliko uporabni pločnik zaseda parkirana pločevina. Ozki prehod, ki še ostane, služi enosmernemu prometu. V povsem podrejeni vlogi se med parkiranimi in vozečimi avtomobili drenajo pešci vseh starosti — od otrok do starih ljudi, kolesarji, ženske z otroškimi vozički, da o nevezgojenih mladoletnih mopedistih, ki dirkajo v obe smeri, niti ne govorimo.

Na tak nered smo se Vrhnščani z leti že privadili, postali nekritični. Za nepristranskega opazovalca — in z vidika dejanskega stanja samega — pa pomeni tako početje ignoriranje osnovnih pravil varnosti v cestnem prometu. Pomeni tudi izživanje smrti in težkih telesnih poškodb. Po veljavnih normativih pritiče pešcem na prometnih mestnih ulicah pločnik za hojo, kolesarjem posebna steza.

Na ozki Stari cesti ni prostora ne za eno ne za drugo. Rešitev je v tem, da preusmerimo motorna vozila na Tržaško cesto, kjer so jim na razpolago široki vozni pasovi in parkirišča pri Črnem orlu, Mlečni, pred Domom JLA.

Zapora Stare ceste je potrebna tudi zaradi izboljšanja življenjskega okolja krajanov, ki tam živijo. Ni opravičila, da morajo ti ljudje — zaradi komoditete nekaterih — vdihavati izpušne pline in poslušati hrup motornih vozil od jutra do poznih večernih ur.

Franc Kovač,
član sveta KS Center

Na Jesenice — po nagrado

Lansko leto smo bili zbiralci papirja na naši šoli zelo pridni. Zbrali smo skoraj 64 t papirja. S tem smo si zagotovili nagrado, saj smo osvojili tretje mesto med šolami v Sloveniji. Prvo mesto so osvojili učenci OŠ Tone Čufar — Jesenice, drugo prav tako Jeseničani in sicer OŠ Prežihov Voranc, ker so bili tudi lani najuspešnejši Jeseničani, so bili gostitelji svečane prireditve.

Na Jesenice smo se odpravili na dan pionirjev — 29. septembra. Odšli smo štirje otroci in tovarišica Dežmanova. Ko smo prispeli na Jesenice, smo se pogreli s toplim čajem, saj je bilo zelo hladno. Ob določenem uri smo se pred šolo zbrali vsi nagradenci in odšli na malico. Po malici smo si ogledali šolo in ugotovili, da je zelo velika. Imajo kar štiri telovadnice, akvarije z ribicami in želvami in celo bazen, v katerem se učenci namakajo vsakih štirinajst dni pri telovadbi. Ko smo spoznali šolo, so nam rekli, da si moramo ogledati tudi Jesenice. Odšli smo pred občino, kjer nam je namestnica ravnatelja povedala nekaj zanimivosti o Jesenicah. Potem smo šli na sprehod in videli nekaj različnih gorenjskih hiš. Pokazali

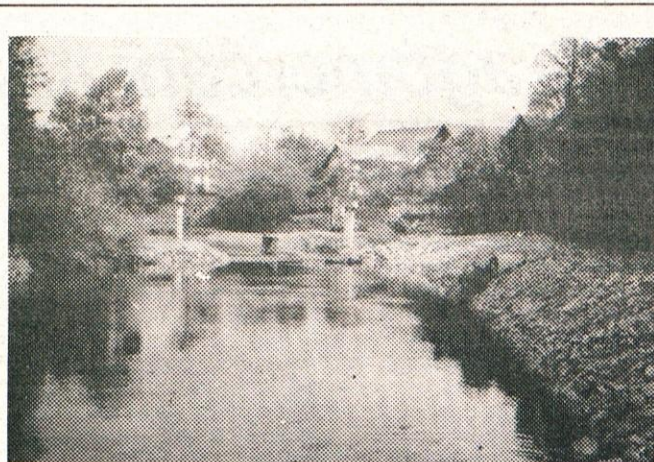
so nam tudi njihov park. Vrnili smo se v šolo. Pripravili smo se na začetek Periskopa. Ker so nas snemali, so nam naročili, da moramo biti nasmejani. Ker pa nas je zeblo, smo bili bolj kisli obrazi. Po Periskopu so nam razdelili nagrade, ki sva jo s tovariščo odnesli v avto. Dobili smo računalnik. Potem smo šli na kosilo, kjer so za posladek pripravili tortice. Na poti domov je tovariščica pri odcepju ceste za Bled vzkliknila: „Pa zavijmo še na Bled!“ In tako smo si ogledali tudi Bled in nakrmlili labode. Potem pa smo se red odpravili proti Vrhniki.

Da smo prizadevni zbiralci papirja, smo ponovno dokazali v letošnji jesenski akciji. Vsi učenci od prvega do osmega razreda smo vozili papir. Eni s kolesi in motorji, drugi z vozički, tretjim so ga pripeljali starši z avtom itd. Vendar je treba k temu povedati tudi to, da pomagajo zbirati papir tudi starši in ostali krajanje. Tudi tisti, ki posedujejo voziček nam pomagajo. Hvala vsem, ki na kakršen koli način sodelujete z nami v naši akciji. Spomladi načrtujemo še eno! Potrudili se bomo, da bo tudi tista uspešna.

Andreja Gazič
8.c OŠ Ivan Cankar



S prostovoljnim delom raste gasilski dom



Nov most čez Ljubljanico bo odprt za 29. november

Raste nov gasilski dom, želijo si kabelske TV

„Verd se je v zadnjih petnajstih letih precej razrasel; še enkrat tolikšen je, kot je bil tedaj. Zdaj smo tretja največja krajevna skupnost v občini. To pa pomeni, da smo morali in da bomo morali še marsikaj postoriti, da bo bivanje v naši krajevni skupnosti še prijetnejše,“ pripoveduje predsednik sveta krajevnosti Urban Žirovnik.

„V zadnjem času se lahko kar pohvalimo, da smo kar precej naredili. Še posebej smo Verjani zadovoljni, da gradijo nov most čez Ljubljanico, saj je bil stari že povsem dotrajan in celo življenjsko nevaren. Tako bomo za Dan republike, če bo le vreme naklonjeno gradbincem, imeli nov most, ki bo zelo skrajšal pot do Vrhnike.“

Ponosno pa pokaže na gasilski dom, ki raste blizu njegove hiše. Po duši je gasilec, zato je še s toliko večjim veseljem pripovedoval, da so ga začeli graditi praktično iz nič. Da se je

ravno pri tej akciji pokazala pripravljenost krajanov, da popri-mejo za delo. Doslej so namreč opravili že preko sedem tisoč sto prostovoljnih delovnih ur (da ne bo pomote, še s številko: 7100). Pri gradnji so jim pomagale tudi nekatere delovne organizacije. Liko je pomagal s stroji in rezal les, na Ingradovi žagi so jim tudi radi priskočili na pomoč.

Kamnomolom pa jim je dal ves pesek in gramoz. „Ravno s Kamnomolom ima naša krajevna skupnost še posebej dobre odnose. Vedno radi prisluhnejo naši prošnji. Sicer pa smo v dobrih odnosih tudi z drugimi delovnimi organizacijami,“ poudarja Urban Žirovnik.

Pristavi še: „Pod streho smo ga spravili, zmanjkalo je denarja, zato smo zdaj spet v akciji, da bo gradnja tekla naprej.“

Še za letošnje imajo v načrtu, da bodo dokončali javno razsvetljavo v Podgori. Za Janezovo

vas pravi, da je to naselje lepo urejeno, le še otroško igrišče jim manjka. Na Mirkah se bodo morali tudi sami krajanje bolj zavzeti, da bi tudi tam zgradili javno razsvetljavo.

„Že kar vrsto let pa prelaga-mo širitev pokopališča in gradnjo mrliške vežice. Zavod za načrtovanje sedaj pripravlja potrebno dokumentacijo. Vemo, da ne bo enostavno zbrati finančna sredstva, zato bomo morali tudi udarniško poprijeti za delo, razmišljamo pa tudi o krajevnem samoprispevku.“

S prestavitvijo daljnovidov na Matjaževki imajo zdaj tudi možnosti za gradnjo športnega igrišča, vendar je aktivnost mladih nekoliko zamrla, vendar predsednik meni, da bodo začeto nadaljevali in bodo napravili prijeten rekreacijski center, da bo v Matjaževki spet družabno, kot je bilo včasih. Razmišljajo tudi o trimski stezi okoli Retovja. Rešiti bomo morali oskrbo z vodo na Konjskem klancu in tu-

di peš potko (bližnjico) bi radi asfaltirali.

V Verdu, predvsem v vasi, nimajo ravno najboljšega televizijskega signala. „Zato so krajanje dali pobudo za kabelsko TV. Kaj hitro je nato stekla akcija in z Iskro se že dogovarjajo, kako realizirati to zamisel in po sedanjih cenah bi vsako hišo stalo okoli 30 starih milijonov dinarjev. Iščejo tudi najprimernejšo lokacijo za postavitev antene. Naš odbor je že navezal stike s KS Vrhnika — Center, saj so glede na bližino možnosti, da bi se tudi oni vključili v sistem kabelske TV.“

Seveda pa je tako kot v vsaki krajevni skupnosti tudi pri njih še vrsta manjših komunalnih opravil, ki jih bodo morali postoriti. „Vse zastavljene akcije bomo lahko realizirali le, če bomo složni, vsaj tako kot smo bili doslej. Res, da so danes taki časi, ki nas vse delajo kar malo živčne in zato kaj lahko včasih pride tudi do prevroče krvi. Vsi krajanje pa se moramo zavedati, da brez združenosti in medsebojnih soglasij ne bo šlo. Verjetno res ne bo možno vseh zastavljenih akcij kar čez noč izpeljati. Tega se zavedamo, ampak potrudili se bomo,“ je še pristavil ob koncu.

Gradnja II. faze vodooskrbe gre po planu

Izgradnja II. faze vodooskrbe poteka v letu 1987 tako, kot je bilo predvideno v Zasnovah investicijskega programa. Sredstva, zbrana s samoprispevkom, so zadoščala za zagotavljanje lastne udeležbe. Redno je pri objektih sodelovala tudi Območna vodna skupnost Ljubljana-Sava s svojimi nepovratnimi sredstvi. LB-SKB je odobraval kredite, to je 40 odstotkov investicijskih vrednosti, vendar so se pogoji in odplačilna doba bistveno spremenili. Glede na priliv samoprispevka in rast cen v gradbeništvu pa bo verjetno prišlo do finančnih težav s tem bo bistveno otežkočena dinamika izgradnje objektov, ocenjujejo na Zavodu za načrtovanje.

Realizacija objektov v letu 1987

— cevovod, črpališče, vodohram Dragomer, visoka cona	62.142.150
— Ščedinarna Sinja gorica	
Rekonstrukcija cevovoda	
Objekt bo dokončan v oktobru 1987	138.773.676
— V izgradnji je rekonstrukcija cevovoda Borovnica s predvidenim dokončanjem decembra 1987	153.743.137
— Rezervoarji:	
— Podlipa	67.332.000
— Ligojna	71.834.325

Pri zadnjih dveh navedenih objektih sta investitorja krajevni skupnosti. Izbran je izvajalec SGP „Gradišče“ in zagotovljena so finančna sredstva. Pričetek del je po pogodbi 1. 10. 1987 in dokončanje 30. 8. 1988.

Do sedaj zgrajeni objekti

- vodohran Log
- vodohran Breg-Borovnica

- rekonstrukcija Stara Vrhnika — Robova
- povezava VB-6 z obstoječim cevovodom

Ostale naloge iz programa II. faze vodooskrbe

- cevovod Log — povezava
- Pridobljena je vsa potrebna tehnična dokumentacija. Če bodo na razpolago finančna sredstva, predvidevajo izgradnjo v novembru 1987.
- cevovod Drenov grič — povezava
- Pridobljena je potrebna tehnična dokumentacija. Izgradnjo predvidevamo v marcu 1988.
- cevovod — I. faza visoke cone Partizanski klanec.
- Pridobljena je tehnična dokumentacija. Izgradnja je predvidena v aprilu 1988.

Za ostale objekte, to so visoka cona Dol-Laze in visoka cona Partizanski klanec, bodo v oktobru 1987 izdelani projekti. Pridobitev LD in ostala dokumentacija je predvidena v juniju 1988.

Vodarna

Izdelan je idejni projekt s tehnološko rešitvijo, ki je v preverjanju. Aktivnosti potekajo v pridobitvi lokacije.

Zaščita vodnega vira

Predvidena je izgradnja „D“ kanala v Borovnici aprila 1988 ter naročitev projektov kanala „S“ in „S-1“ glede na generalno rešitev.

Glede na bistveno spremenjene pogoje za pridobitev kreditov, ki so bistveno dražji, in ob spremenjenih pogojih odplačevanja bodo te spremembe gotovo vplivale na realizacijo programa. Ker se poraba pitne vode z izgradnjo objektov ne bo bistveno povečala, bo to vplivalo na ceno m³ vode, ki bo morala spremljati dinamiko izgradnje objektov.

Pionirji na izletih

Na naši šoli ima planinstvo že tradicijo. Pionirski skupini, mlajših in starejših pionirjev, vodijo planinci Mladinskega oddelka Planinskega društva Vrhnika, delo pa povezujeja mentorici. Ob četrtkih se starejši pionirji planinci udeležujejo sestankov v prostorih Planinskega društva. Naša osrednja dejavnost so izleti na bližnje in daljnjše vrhove, predavanja in sestanki.

V preteklem šolskem letu smo bili na dvodnevem izletu na Storžiču, kjer je bil ognjeni krst za nekatere novince v naših vrstah; težki (pretežki!) nahrbtniki, žulji, zaostajanje so bile začetniške težave. Oktobra smo se s kolesi opraviili proti Ključu, kjer smo spoznali

eno od znanih partizanskih postojank, nabirali kostanj in gobe. Posebno doživetje je vsako leto izlet v neznano. Odpeljali smo se proti Idriji. Kmalu ko smo preko-račili Idrijo v Spodnji Idriji, sta dva udeleženca uganila naš cilj — Jelenk. Sladko nagrado, ki sta jo dobila, smo si seveda razdelili. Decembra smo se odpravili v podzemlje: obiskali smo jamo Mačkovco pri Logatcu. Rekordno število udeležencev — 43 — se nas je z ročnimi svetilkami spu-stilo v kraško jamo, okrašeno z lepimi kapniki. Ne vprašajte, kako blatni smo popoldne stali na avtobusni postaji!

Nekaj izletov je v zimskem času zaradi slabega vremena odpadlo. Tedaj smo poslušali predavanja izkušenih slovenskih alpinistov in se navduševali nad njihovimi vzponi na svetovne 8-tisočake, ki so jih prikazovali na številnih diapozitivih. Maja smo se udeležili delovne akcije na Planini, kjer smo urejali okolico planinskega zavetišča in čistili pot do njega. Naslednjo nedeljo je bil prav tam letni občni zbor, ki smo se ga tudi udeležili. Tedaj je nekaj naših vrstnikov dobilo znake „pionirja-planinca“. Zlatega si je z več kot 24 izleti prislužil Franci Debevec, naš predsednik. V tem mesecu smo se udeležili tudi pohoda ljubljanskih železničarjev mimo Stampetovega mosta, kurirske partizanske postaje TV 17 do Pokojišča. Tedaj so se posebno izkazali naši mlajši planinci. Prijeten je bil tudi izlet na

Šumsko goro, kjer pa nas žal ni bilo veliko. Zanimivejši je bil pohod na Lisco, ker smo spoznali naprave za obrambo pred točo. Julija smo se nekateri udeležili kondicijskega izleta pred taborjenjem; to je bil dvodnevni izlet na Krn — dokaj naporen, a lep. Višek naše dejavnosti je vsako leto mladinski planinski tabor. Letos smo 10 čudovitih dni preživeli prelepi gorski dolini Log pod Mangrtom. Žal zaradi slabega vremena nismo opravili vseh načrtovanih izletov.

Sedaj že načrtujemo delo za novo šolsko leto. Izdelujemo načrt izletov, predavanja in se dogovarjamo o planinski šoli, čim več vrstnikov pa bi radi pritegnili v tekmovanje za znak „pionir-planinec“.

Člani planinskega krožka na osnovni šoli Ivan Cankar Vrhnika

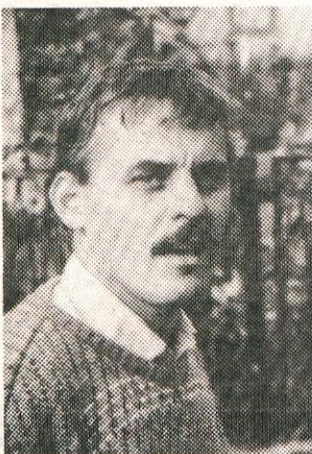
Dragomerčani najboljši rekreativci

Krajevna skupnost Dragomer-Lukovica je prejela letošnje priznanje Partizana Slovenije kot najboljša krajevna skupnost v športni rekreaciji v Sloveniji. S sedanjim predsednikom dragomerškega športnega društva Zdravkom Pečanom smo se pogovarjali o razvejanosti njihove športne dejavnosti.

„Zametki našega društva segajo tja v leto 1976, ko smo začeli z nogometom. Športniki smo čutili, da se moramo dobro organizirati, če hočemo, da se bo res čim več krajanov ukvarjalo z rekreacijo. Pobudnik je bil Ciril Krašovec, prvi predsednik pa je postal Miro Zorc. Sploh pa je razvoj športa v naši krajevni skupnosti in seveda tudi delovanje društva tesno povezano s Cirilom Krašovcem, ki je bil nato vrsto let predsednik društva. Takoj ko je bilo ustanov-

ljeno društvo, se je dejavnost razmahnila. Začeli smo z odbojko, nato še s košarko, z delom je začela smučarska sekcija, balinarji so si zgradili balinišče in razmahnil se je tudi ta šport. Pozneje je tudi lokostrelstvo postalo precej popularno, pa tudi strelci so začeli z resnim delom. Pred leti, ko smo zgradili dve teniški igrišči, je tudi tenis postal kar množična oblika rekreacije naših krajanov,“ pripoveduje Zdravko Pečan.

„V društvu smo podprli vsako pobudo krajanov, dobro sodelujemo z organi krajeve samouprave in, nenazadnje, naša dobro društvena organiziranost so značilnost našega uspeha. Zavedali smo se in se zavedamo, da smo le tako lahko prišli do športnih objektov. V začetku nismo imeli niti enega igrišča. Potem smo z novo šolo dobili telo-



Zdravko Pečan

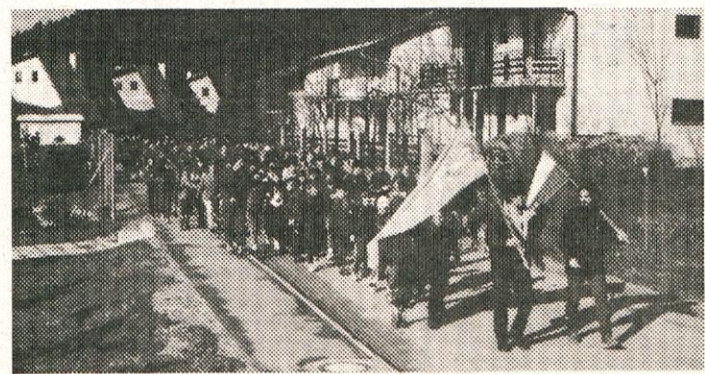
vadnico, ki je ves čas zasedena. Vsa druga igrišča pa smo naredili skorajda sami. Krajsani so sami poprijeli za delo, veliko

prostovoljnih delovnih ur je bilo opravljenih na teh igriščih, precej pa so nam pomagali tudi naši obrtniki. Če povem, da je celotna dotacija za naše društvo borih 300 starih milijonov na eto za vso našo dejavnost, je lahko ugotoviti, da moramo sami veliko postoriti!

Zdaj že razmišljajo o zimskih športih. Tako kot vsako leto bodo tudi letos uredili naravno drsališče, „potegnili“ tekaško smučino in organizirali tekmovanje v smuku.

Kljub vsemu pa ne spijo na lorikah.

„Tudi v bodoče bomo prisluhnili vsaki pobudi krajanov, če si bodo želeli kakršnekoli športno rekreativne dejavnosti,“ pri- stavlja sedanjí predsednik.



Vsakoletna najmnostičnejša športno rekreativna prireditev je Pohod na Ključ. Na Ključ, kjer je krajši kulturni program, strelsko tekmovanje in nato zabava, se podajo malodane vsi Dragomerčani.

Plesni tečaj v Močilniku

Plesni tečaj z začetkom 18. 11. ob 19. uri

Vodi Alenka Artač.

Program: počasni in hitri foxtrot

počasni in hitri valček

JIVE, DISCO HUSTLE

CHA-CHA-CHA, ROCK'N ROUL

Trajanje 8 tednov, cena tečaja 13.000 din (1x tedensko).

Po končanem tečaju bo za vse udeležence tečaja brezplačen zaključni družabni ples.



Ko so bila končana obnovitvena dela je bilo potrebno tudi skrbno pospravljanje in čiščenje. Tale „ekipa“ je to delo vestno opravila.

Cankarjev dom obnobljen

Cankarjev dom na Vrhniki je že obnobljen. Postorili so precej tako, da bo zdaj prijetneje priti na prireditve in v kino.

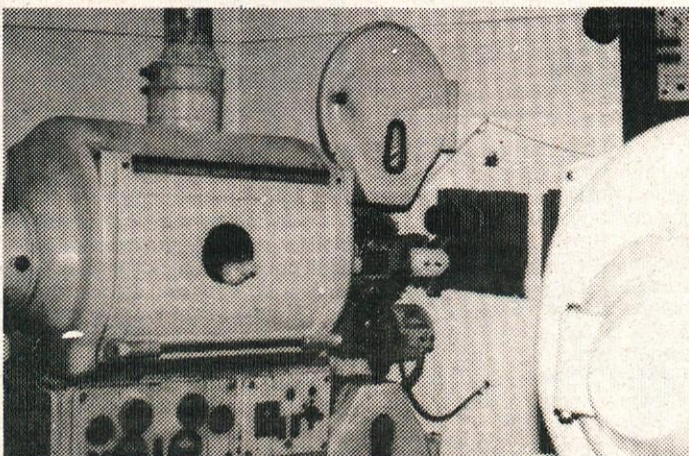
11 let RGL – 11 ur programa

Že 11 let Ljubljančani in okoličani poznajo program Radia glas Ljubljane. Zadnja leta toliko bolj, letos pa so zabeležili kar nekaj lepih uspehov. Sredi leta so se končno preselili v nove in sodobno opremljene studijske prostore na Kopitarjevi 2, podaljšali svoj

in telefonske številke: Radio Glas Ljubljane, Kopitarjeva 2, 61000 Ljubljana (telefoni: 325-494, 325-496 in 325-967). Na sliki: z novimi studijskimi prostori in sodobno opremo so se precej izboljšali delovni pogoji sodelavcev Radia Glas Ljubljane.



program, ki ga zdaj oddajajo vsak dan razen nedelje od 8. do 19. ure na UKV frekvenci 102.4 MHz v stereo tehniki. Radio Glas Ljubljane je v zadnjih nekaj letih prelastel meje lokalnega radia slovenskega glavnega mesta, saj med drugim ugotavljajo, da se oglašja vse več poslušalcev tudi iz občin ljubljanske regije. Zato so med prednostne naloge — poleg nedeljskega programa — na prvo mesto postavili ureditev oddajniškega sistema, ki bo omogočal boljše slinost na širšem področju ljubljanske regije. Želijo si tudi tesnejšega sodelovanja z občinskimi glasili ljubljanskih in regijskih občin, zato bodo veseli vsake zanimive informacije ali obvestila o dogodkih, še posebej pa vabijo k sodelovanju vse tiste, ki znajo sukati novinarsko pero in da postanejo redni sodelavci tega priljubljenega radia. Še naslov



Kino projektorji v Borovnici se že nekaj časa ne vrtijo več. So toliko dotrajani, pravijo na ZKO. Zaenkrat še ne bo kinopredstav. Treba bo najti rešitev.

Bistra '87

Letošnje 11. kulturne prireditve v prijetnem okolju že več kot 700 let stare Bistre so popestrile štiri septembrske večere. Dva od njih sta minila v znamenju zborovske glasbe, nedeljski večer je izpopolnila monodramska predstava, torek pa je bil — kot navadno — rezerviran za predstavitev majhnega dela slovenske literature.

Na otvoritvenem večeru nam je že dovolj znani in cenjeni ljubljanski oktet zapel nekaj ljudskih in umetnih pesmi. Občinska raziskovalna skupnost Vrhnika je na tem večeru podelila nagrade inovatorjem za leto 1986.

Na drugem večeru smo imeli v gosteh mešani pevski zbor Tita Marzuttini iz Gonarsa. Zbor nam je zapel nekaj lepih furlanskih ljudskih pesmi, predstavil pa nam je še nekaj del iz zakladnice italijanske klasične zborovske glasbe. V drugem delu tega večera pa je nastopil še Dekliški pevski zbor Vrhnika.

Otročarije so monodrama francoskega ustvarjalca Raymonda Cousseja. V toplem nedeljskem večeru bi si to gledališko delo in igralska interpretacija Marka Okorna zaslužila večji obisk.

Na torkovem literarnem večeru v grajski kapeli sta sodelovala Jože Snoj in Niko Grafenauer. Večer je bil namenjen spominu Braneta Grabeljškega, kateremu je Jože Snoj posvetil svoje delo z naslovom Ubijaje zemlje. Knjižica je izšla v zbirki Znamenja mariborske založbe Obzorja. V njej je avtor opredelil svoj odnos do pisatelja Karla Grabeljškega, izzvala pa ga je njuna kratka polemika. Razgovor z Jožetom Snojem in Nikom Grafenauerjem je bil dragocen prispevek k spoznavanju našega rojaka Gabra in nje-



Predsednik Zveze kulturnih organizacij je na otvoritvi letošnjih kulturnih dni v Bistri spregovoril o sedanjem stanju in dogajanjih v kulturi.

govega iskanja resnice o slovenskem kmetu — človeku.

V tednu od 11. do 17. septembra pa je na Vrhniki in v njeni okolici potekala likovna kolonija Bistra x 87. V njej je sodelovalo šest ustvarjalcev, med njima dva Vrhnika. Njihova dela bodo predstavljena v obnovljeni in preurejeni Mali dvorani Cankarjevega doma na Vrhniki od 5. do 17. novembra vsak dan od 17. do 20. ure, v nedeljo pa od 10. do 12. ure. Vabimo Vas, da si ogledate Vrhniko — tako, kot jo vidijo naši likovni umetniki.

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

STROKOVNA LITERATURA

Bavcon, L.: Kazensko pravo
Beckett, K. A.: Vrt v lončkih
Brenk, K.: Srečanje z umetniki
10. kongres ZKS
Ebersbach, V.: Francisco Pizarro
Garland, S.: Zeliščni vrt
Gerlič, I.: ABC elektrotehnike
Klejn, L. S.: Arheološki viri
Klemenčič, M.: Ameriški Slovenci in NOB v Sloveniji
Kos, J.: Predromantika
Košček, M.: Moja ženskost, moja sreča
Larcom, J.: Solatni vrh
Likovna enciklopedija Jugoslavije
Lipovec, F.: Razvita teorija organizacije
Ljubljana
Madžari in Slovenci
Namorš, V.: Materialistična filozofija narode in naravoslovje
Novak, M.: Delovno pravo
Omahen, M.: Zdrava prehrana
Paul, A.: Vodni vrt
Pravo
Pregled kulturnih organizacij TD, kulturnih društev, zvez in združenj
Razvoj, uresničevanje in dograjevanje ustave
Sienčnik, L.: Koroški plebscit 1920
Snoj, J.: Ubijanje zemlje
Socialistična republika Slovenija
Terseglav, M.: Ljudsko pesništvo
Vuk Stefanović Karadžić
Zavrniki, B.: Pet zakladnic velikega snega

LEPOSLOVJE

Mladinsko:
Brenk, K.: Srečanja z umetniki
Dahl, R.: Čarovnice
D'Aulnoy: Pavji kralj
Grabeljšek, K.: Česnje
Hesse, H.: Mali srpan in druge mladostne propovedi
Hoyle, G.: Zakajček za mlajše in starejše radovedneže
Igrače korakajo
Maufer, N.: Uh, kakšne laži
Muster, M.: Črni kavboj
Muster, M.: Dogodivčine Zvitorepca, Trdonje in Latotnika

Muster, M.: Na Luno
Muster, M.: Trije hribolazci
Pakkanen, K.: Dober dan, Amerika
Peroci, E.: Telefon
Radioičič, V.: Striček
Riha, B.: Divji konjiček Rin
Severin, J.: Olimpijsko sonce
Suhodolčan, L.: O dedku in medvedku
Švajcner, J.: Budilka za grlico
Žebre, Z.: Petra in gazela Frčela

Za odrasle:

Blatnik, A.: Plamenice in solze
Budau, E.: Ljubezen v F-molu
Klačič, U.: Dokumenti o črčkih
Matičič, N.: Moja hoja z očetom
Muck, K.: V tkivo ognja
Poniž, D.: Skof Tomaž Hren
Svetina, I.: Peti rokopiš
Zidar, P.: Otožni rob vaze

Prevodi:

Dye, D. A.: Vod smrti
Fast, H.: Američani
Faulkner, W.: Svetloba v avgustu
Golon, S. A.: Angelika II.
Gorki, M.: Trije ljudje
Grey, Z.: Pobegla reka
Günther, H. K.: Čudežne roke
Hoffman, E.T.A.: Življenjski nazori mačka Murra
Jerome, K. J.: Trije možje v čolnu, da o psu ne govorimo
Laclos, P. C.: Nevarna razmerja
Publius, T. A.: Evnuh
Scott, W.: Waverly
Sheldon, S.: Tujec v ogledalu
Simmel, J. M.: Iz te snovi se tkejo sanje
Steinbeck, J.: Vzhodno od raja
Wallace, E.: Skrivnostna bučica

Pesmi:

Cemažar, Z.: Doživetja
Magajna, F.: Pesmi o morju
Zagoričnik, F.: A na nas?

V srbohrvatskem jeziku:

Ballard, J. G.: Carstvo sunca
Fuks, L.: Spaljivač leševa
Galgoci, E.: Stupica
Katušić, L.: Admiralski stijeg
Pavličić, P.: Krascepis
Pekić, B.: Pisma iz tudine



Mladinci Fenolita so bili drugi. Lep uspeh.

Borovniški košarkarji drugi

Borovniški košarkarji, ki nosijo na svojih majicah ime Fenolit uspešno nastopajo v II. slovenski košarkarski ligi-zahod. Člani imajo za sabo uspešen štart. Mladinci pa so končali svoj nastop v ligi v tej sezoni z odličnim drugim mestom.

Mladinci II. SKL-ZAHOD v sezoni 1987

I. kolo: Brežice : Fenolit	37:85	(18:41)
II. kolo: Fenolit : Črnomelj	147:28	(79:18)
III. kolo: Fenolit : Trebnje	82:83	(55:37)
IV. kolo: Fenolit : Vič	99:66	(46:30)
V. kolo: Straža : Fenolit	49:79	(22:36)
VI. kolo: Fenolit : Brežice	96:54	(48:29)
VII. kolo: Črnomelj : Fenolit	77:73	(29:34)
VIII. kolo: Trebnje : Fenolit	83:73	(44:33)
IX. kolo: Vič : Fenolit	66:79	(24:35)
X. kolo: Fenolit : Straža	105:57	(51:33)

LESTVICA						
1. Trebnje	10	9	1	846:570	19	+ 276
2. Fenolit	10	7	3	918:600	17	+ 318
3. Vič	10	6	4	881:589	16	+ 292
4. Straža	10	4	6	622:734	14	- 112
5. Črnomelj	10	2	8	499:959	12	- 460
6. Brežice	10	1	9	514:828	11	- 314

Zmagovalna ekipa Trebnjega ima pravico do kvalifikacijske tekme z zadnjo ekipo I. SKL — mladinske lige zahod 1 — KK NOVOLES Novo mesto, v sezoni 1988. Kvalifikacijska tekma bo v mesecu aprilu 1988.

Končana je rekordna sezona vrhniških atletov

Končala se je še ena izmed uspešnih sezon vrhniških atletov. Uspehe so dosegli v pionirskih in v mladinskih kategorijah, izboljšali nekaj slovenskih rekordov in prvič v zgodovini vrhniške atletike, katere korenine sežejo še v predvojni čas, presegli republiške meje ter dosegli vidne rezultate tudi v državnem merilu.

Izmed vseh je treba pohvaliti žensko štafeto 4x100 m, ki je dvakrat popravila rekord SRS. Novi rekord je za sekundo boljši od starega, ki ga je postavila štafeta Pirana leta 1985, in znašal 51,98. V štafeti so tekle: Robelj, Bikar, Milnar, Vogrinc in Ručman. Odlična bera medalj je tudi v posameznih sprinterskih nastopih. Tako je imela Vrhnikar na dvoranskem prvenstvu SRS v Celju kar tri tekmovalke v finalu teka na 60 m. Tako uspešno se je nadaljevalo tudi naprej, saj so vrhniške atletinje pobrale prva mesta v vseh tehnikah na 100 m, ki so se udeležile. Pri tem je upoštevano tako mlajša kot starejša pionirska konkurenca.

Vsa prva mesta pri starejših pionirkah je osvojila Kaja Rogelj, ki je ob enem dvakrat izboljšala rekord SRS na 100 m. Pri mlajših pionirkah pa je imela glavno besedo Alenka Bikar, ki že stopa po Kajinih stopinjah.

Izboljšave republiških rekordov, ki sta jih Tomaž in Kaja izboljšala v sezoni 1986/87

	Dvoransko prvenstvo SRS	Otvoritveni miting	Prvenstvo SRS Posamezniki	Prvenstvo SFRJ Posamez.
	60 m	dalj. 100 m	dalj. 100 m	dalj. 100 m
KAJA	rek. SRS 1. mesto 7,6	rek. SRS 1. mesto 12,7	prvakinja — rekord SRS 12,39	—
TOMAŽ	2. mesto 6,53 m	3. mesto 7,16	prvak SFRJ rekord SRS 7,20	—

Ob teh izboljšavah rekordov pa so vrhniški atleti sodelovali tudi v treh reprezentančnih nastopih in bili dvakrat člani zmagovalne štafete 4x100 m, ki je dosegla nov rekord.

V Foči, na Partizanski olimpiadi, je Tomaž tekkel v štafeti, ki je izboljšala tri leta star rekord iger, ki ga je imela reprezentanca Srbije.

Na Pokalu republik in pokrajin je Kaja tekla v zmagovalni štafeti, ki je izboljšala slovenski reprezentativni rekord za mlajše mladinke za celih 80 stotink.

Kaja je nastopila še na Srečanju treh dežel, ki je bilo v avstrijskem Wolpsbergu, na katerem je osvojila prvo mesto.

Lahko zapišemo, da je bilo to leto izredno, kar zadeva izboljšave rekordov. Ta podatek nam nazorno pokaže, kako kvalitetna atletika na Vrhniku raste. Dobri rezultati pomenijo tudi večje število nastopov, ki se jih je treba udeležiti.

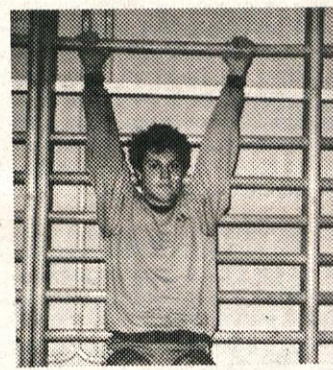
Dolomiti peti

Na republiškem prvenstvu, ki je bilo v dneh od 29. do 30. avgusta, je ekipa Dolomitov zasedla peto mesto. Pred prvenstvom smo pričakovali uvrstitev med prve tri ekipe, zaradi operacijskega posega pa na tekmovalce ni odstopoval v tem času najboljši mož ekipe Roman Bokavšek, ki je tedaj pred tem tudi zmagal na občinskem prvenstvu z odličnim rezultatom. Seveda smo bili prisiljeni spremeniti sestavo ekipe, kar pa se je na tekmovalcu pokazalo tudi v končnem rezultatu. Med posamezniki sta bila najboljša tekmovalca Tkalec na 12. mestu s 180 zadetimi golobi in Strmole

Tem uspehom pa je treba dodati še izredno serijo Tomaža Mikulana, ki je skakal iz dneva v dan bolje in na desetih tekmah osvojil 6 prvih, dve drugi mesti ter po eno tretjo in četrto mesto. Krona vsega pa je bilo nedvomno državno prvenstvo za posameznike, ki je bilo 4. 7. 1987 v Celju. Tam je Tomaž skakal najbolje ter s skokom 7,20 osvojil naslov državnega prvaka za mlajše mladince in ob enem popravil deset let star rekord SRS, ki ga je imel Bevk s 7,06.

Ko sem ga povprašal o treningu, mi je zaupal, da je treniral dosti, vendar v primerjavi z ostalimi tekmovalci z mnogo manjšimi obremenitvami. Tu se torej skriva rezerva, ki bo v prihodnji sezoni ob trdem delu in načrtovanem treningu pomagala do dolgih skokov. Tomaž pričakuje, da bo naslednjo sezono skakal okrog 7,5 m, seveda če bo šlo vse po načrtu in če ne bo poškodb, ki se rade pojavijo ravno takrat, ko jih najmanj pričakujemo.

Seveda pa ti rezultati niso prišli čez noč, saj se je Tomaž že v drugem razredu vključil v organizirano vadbo. Dve leti je treniral tudi pri smučarjih in tudi tam dosegel lepe rezultate. To je dokaz, kako se lahko športi dopolnjujejo med seboj in pomagajo pri vzgoji vrhunškega športnika.



Mikulan vseskozi vestno trenira

žiti, s tem pa tudi večje materialne stroške. Atleti, ki zaenkrat nimajo sponzorja, saj ga za sedaj niti niso potrebovali, potihem računajo na pomoč vrhniške industrije. Bomo videli, kako se bo ta v današnjih težavnih gospodarskih razmerah odzvala na njihov klic.

JERNEJ FEFER

Gozdni tek »Ulovka 87«

Športno društvo »POVŽ« s Stare Vrhnikarje v ZTKO Vrhnikarja sta v soboto, 3. 10. 1987 uspešno izpeljala tradicionalni gozdni tek ULOVKA 87. Proga za člane in veterane je bila dolga 15 km, za mladince in ženske pa 8 km. Pionirji in cicibani so tekli na 1300 oz. 500 m dolgi progi.

Skupno je nastopilo 192 tekmovalcev in tekmovalcev v 14. kategorijah. Pokrovitelj tega tekmovanja je bila Industrija usnja Vrhnikarja, ki je prispevala praktične nagrade.

Rezultati:
CICIBANI: 1. Zoran Nikolovski 1.35, OŠ Milan Mravlje, 2. Joško Petkovšek 1.36, SK Logatec, 3. Boštjan Gostiša 1.39, SK Logatec.
CICIBANKE: 1. Mateja Ambrožič 1.45, SK Logatec, 2. Tanja Zelenc 1.46, SK Logatec, 3. Tanja Dobnikar 1.48 SK Bido.
ML. PIONIRJI: 1. Igor Bašelj 3.52, Kranjska gora, 2. Boris Zelenc 4.01, Hotedrška, 3. Miha Gostiša 4.05, Logatec.
ST. PIONIRJI: 1. Matija Šestak 3.43, ŽAK Ljubljana, 2. Srečo Završki 3.51, SK Bido, 3. Aleš Gruden 4.01, Vrhnikar.
ML. PIONIRKE: 1. Vesna Dolenc 4.18, Logatec, 2. Mirjam Škorjanc 4.27, Kamnik, 3. Simona Žibert 4.31, Logatec.
ZENSKO do 25 let: 1. Maja Useničnik 32.12, Olimpija LJ, 2. Jasna Kovač 32.13, Olimpija LJ, 3. Minka Bajrektarevič 32.14, Olimpija LJ.
ZENSKO 25—35 let: 1. Veronika Bohinc 28.59, UNIS TOS, 2. Zvonka Pahernik 39.04, Dolga pot, 3. Ladislava Polončič 42.59, ŠD Pravnik.
ZENSKO nad 35 let: 1. Darinka Erzetič 32.46, Partizan Kranj, 2. Helena Žigon 36.49, Ježica, 3. Albina Grabrijan 38.09, Ježica.
MLADINCI: 1. Beno Ravnak 24.17, ŽAK Ljubljana, 2. Andrej Lapajne 25.53, Idrija, 3. Tadej Kuhar 26.38, Medvode.
CLANI do 30 let: 1. Srečo Končina 50.28, Ljubljanske mlekarne, 2. Stane Okoliš 53.42, Nadlesk, 3. Jaka Skorjan 54.32, Olimpija.
CLANI 30—40 let: 1. Hinko Krumpak 52.08, Partizan Bežigrad, 2. Jože Rogelj 55.28, Litostroj, 3. Andrej Vozlič 55.50, Avtomobilski klub.
CLANI 40—50 let: 1. Peter Bertoncelj 59.45, Godešič, 2. Rajko Pezeljak 1.00.27, Spodnja Idrija, 3. Maks Stopar 1.01.47, SP Ljubljana.
CLANI nad 50 let: 1. Lado Černivec 1.18.45, SK Krplje.

FRANCI PETKOVŠEK

Dren, Dragomer in Borovnica so v vrhu druge medobčinske nogometne lige — Zahod (člani)

Trije predstavniki nogometa, ki v letošnji sezoni predstavljajo občino Vrhnikarje v DRUGI MEDOBČINSKI NOGOMETNI LIGI potrjujejo, da nogomet v občini le ni tako na nizki ravni kot nekateri kritiki poudarjajo.

REZULTATI 7. kola
Dobrova : Sentjernej 5:3
Krim : Jezero 3:1
Dren : Partizan Vejer 8:3
Dragomer : Cerknica 1:0
Ribnica : Ježica 1:0
Borovnica prosta

REZULTATI 8. kola
Jezero : Dren 1:4
Borovnica : Dobrova 3:1
Partizan Vejer : Dragomer 2:2
Cerknica : Ribnica 2:2
LESTVICA PO 8. KOLU
1. Dren 7 6 0 1 (20:10) 12 točk 10
2. Dobrova 7 4 2 2 (19:10) 10 točk + 9
3. Dragomer 7 3 3 1 (21:13) 9 točk + 8
4. Borov. 7 4 1 2 (19:13) 9 točk + 6
5. Ježica 7 4 0 3 (17:12) 8 točk + 5
6. P. Vejer 7 3 2 2 (13:13) 8 točk + 3
7. Krim 6 2 2 3 (13:13) 6 točk —
8. Cerknica 8 2 2 4 (14:21) 6 točk — 4
9. Ribnica 7 1 3 3 (8:21) 5 točk — 13
10. Jezero 7 1 2 4 (10:19) 4 točke — 9
11. Sentjernej 6 0 1 5 (11:22) 1 točka — 11
MIRO GRUDEN

Dren uspešno predstavlja občino v tekmovalstvu za pokal Maršala Tita

V prvem kolu so izločili ekipo Šmartnega z rezultatom 6:1. V drugem kolu so igrali z Dobrovo v gosteh in zmagali z rezultatom 1:4. V tretjem kolu so doma premagali ekipo Ježice po streljanju 11 metrovk 6:4. Vsi doseženi rezultati pozitivno vplivajo na razvoj nogometa v občini Vrhnikarja, saj so v vseh sredinah pričeli delati z najmlajšimi.

Miro Gruden

Poletni treningi vrhniških smučarjev

Vrhniški smučarji — tekmovalci smo tudi letos izvedli poletne priprave na ledeniku Lédine nad Jezerskim. Snežne razmere so bile letos odlične, samo vreme pa nam je precej nagajalo; bilo je hladno, nekajkrat pa je tudi deževalo.

Izvedli smo osem štiridnevnih ciklov. Otroci so se jih udeležili glede na njihove sposobnosti od dvakrat do sedemkrat. V prvem delu smo obdelali osnove tehnike smučanja, predvsem gibanje v celoti in obremenjevanje smučij, v drugem delu pa tehniko vožnje slalom, kjer smo trenerji predvsem pazili na izboljšanje dela rok, pravilno linijo vožnje med kolci in mehko gibanje. Ob koncu poletnih priprav smo ugotovili, da so naši smučarji — tekmovalci močno napredovali v tehniki slaloma, saj smo se s sproščenim

treningom pri večini do 25 smučarjev, kolikor se jih je udeležilo teh priprav dosegli skladnejšo in s tem tudi hitrejšo vožnjo slalom. Ker smo na snegu trenirali dopoldan in popoldan po tri ure, smo pred večerom imeli še kondicijske treninge, za katere je na Ledinah obilo možnosti. Te »suhe« priprave so temeljile predvsem na kondiciji, z namenom, da na suhih treningih jeseni, čimprej preidemo na treniranje eksplozivnosti, hitrostne vzdržljivosti, koordinacije in drugih telesnih odlik, potrebnih za smučanje. Letošnje priprave lahko glede na pridobljene znanje in telesno pripravljenost, pa tudi z ekonomskega stališča ocenimo za odlično izvedene.

P.P.

ALPINISTIČNE NOVICE

Člani alpinističnega odseka Vrhnikarje bomo v začetku oktobra, v četrtek, 8. 10. 1987 ob 20.00 začeli alpinistično šolo. Teoretični del, ki zajema več predavanj (nevarnosti v gorah, vremenslovlje, oprema, vrhna tehnika, prva pomoč itd.), bomo imeli v društveni pisarni na CESTI GRADENJ 1, v kletnih prostorih. Praktični del alpinistične šole pa bomo imeli v plezalnem vrtcu v Močilniku. Tu se bodo tečajniki seznanili z osnovami letne tehnike plezanja. Alpinistično šolo bosta vodila dva alpinistična inštruktorja: Rado Kovačič in Srečko Likar.

Vsem, ki bi se nam radi pridružili: vidimo se torej 8. oktobra! Plezalni vrtec v Močilniku je dobil te dni tudi prvo uradno plezalno smer. Smer se imenuje Tilija, visoka je 20 m in ima oceno IX —. Za primerjavo naj povem, da je najvišja možna ocena za prosto plezanje X +. Smer je splezal naš znan prosti plezalec Rok Kovač iz Ljubljane in je ena izmed petnajstih najtežjih prostih plezalnih smeri z oceno IX — v Sloveniji.

Najpomembnejši plezalni vzponi AO Vrhnikarje v letni sezoni:
— Netopir; Osp VII +, Srečko Likar
— Dedec; Šarina poč VI +, Srečko Likar
— Dedec; Desna smer, V, J. Rožmanec in M. Oblak
— Triglav; Kombinacija: Prusnik-Szaly + Kunaver-Drašler v Sfingii VII + Srečko Likar
— Triglav; Helba s Čopovim stebrom VII, VI +, Srečko Likar
— Triglav; Dolga nemška IV solo, Srečko Likar
— Dolgi hrbet; Jubilejna smer V, S. Likar, J. Rožmanec, M. Lončar
— Špič; Direktna V +, M. Lončar, J. Rožmanec
— Mojstrovka; SZ Raz IV-V, Rado Kovačič, Jože Verbič
— Nad Šitom glava; Jeseniška smer V +, Marko Debevc, J. Rožmanec

JANEZ ROŽMANEC

Občinska strelska liga

Pravico nastopa imajo ekipe in društva s sedežem v občini Vrhnikarje. Ekipo sestavljajo trije tekmovalci, ki morajo prav tako biti včlanjeni v društva, OZD in druge organizacije s sedežem v občini.

Po novem pravilniku se bodo vse ekipe sestale istočasno, vsako drugo soboto v mesecu. Liga obsega tri tekmovalce, ki se točkujejo. Rok za prijavo ekip je 5. 11. 1987 na naslov: Bojan Lamprecht, Na Klišu S-5, Vrhnikarje 61310.

Prijavijo naj se ekipe, ki imajo svoje orožje, ker Občinska strelska zveza ne more zagotoviti zračnega orožja. Strelivo in ostalo, potrebno za izvedbo tekmovanja, je zagotovljeno.

Prvo kolo v ligi bo 14. 11. 1987. Pohitite s prijavi!

BOJAN LAMPREHT

Tenis vedno priljubljenejši

Teniško sezono počasi zaključujemo, zato že lahko ocenjujemo, kako smo uresničevali poglobljeno smotro, ki smo si jo zastavili na začetku sezone.

To sta:
1. Omogočiti rekreacijsko igranje čimvečjemu številu občanov in
2. Organizirati aktivnosti, ki bodo omogočale več družabnosti med člani sekcije.

Prvi smoter smo uresničevali tako, da smo redno vzdrževali igrišča, postavili betonsko teniško steno, kjer lahko igrajo in vadijo vsi občani, organizirali smo začetne tehniške tečaje.

Glede na drugi smoter pa je bilo letos organiziranih tekmovanj in srečanj kot še nikoli doslej in jih bomo kronološko našli:

— 13. junija smo organizirali pionirsko prvenstvo Notranjske. Udeležilo se ga je 19 pionirjev in 3 pionirke iz Postojne, Idrije in Vrhnikarje. Pri pionirjih je slavil Aljoša Seljak, ki je v finalu premagal Janka Rousa, tretji je bil Bogataj iz Idrije. Pri pionirkah nismo imeli predstavnice.
— V juniju je potekala Notranjska liga za člane. Zasedli smo drugo mesto med ekipami Sežane, Postojne, Rakeka, Idrije in Dragomerja. TS Vrhnikarje so zastopali: Müller, Brajkovič, Stih, Volk, Justin, Seljak in Prvinšek.
— 18. in 19. julija je ekipa TS Vrhnikarje igrala prijateljsko tekmo s pobratanim Gonarsom v Italiji.
— V juliju smo imeli prijateljsko srečanje v tenisu s ŠD BS3 iz Ljubljane.

— Konec avgusta pa je bil vrhunec tekmovanja — vsakoletna občinska tekmovalna v vseh kategorijah.

PIONIRJI DO 16 LET: Sodelovalo je 12 pionirjev, presenečenje Purkart iz Dragomerja, ki je izločitelj Seljaka v polfinalu onemogočil srečanje finalistov s pionirskega prvenstva Notranjske, Rous je ponovil dobro igranje s prejšnjega dne in zaslužen postal pionirski prvak Vrhnikarje za leto 1987. Vrstni red: 1. Janko Rous, 2. Bernard Purkart, 3. Aljoša Seljak.

ZENSKO: Sodelovalo je 8 občanek, ki so prikazale veliko borbentost in požrvalnost. Razred zase je bila Nataša Stojanovič, ki ob odsotnosti Winterlatterjeve ni imela prave konkurence. Vrstni red: 1. Nataša Stojanovič, 2. Sonja Ralca, 3. Majda Šmigoc.

MOŠKI DO 35 LET: Sodelovala

lo je 27 občanov. Presenečenje kot ponavadi ni manjkalo, največje pa je gotovo zmaga Rousa (pionirji so lahko sodelovali v obeh konkurencah) nad večkratnim prvakom Janezom Majerjem, poraz Kukca z Purkartom ter poraz lanskega finalista Šmigoca z Debevcem. Lanski zmagovalci Volk ni ponovil uspeha, saj je v finalu naletel na razpoloženega Bizjaka. Slednji je po dveh urah in pol slavil s 3:6, 6:3 in 7:5.

Vrstni red: 1. Vinko Bizjak, 2. Milan Volk, 3. Jože Lacko.

MOŠKI NAD 35 LET: Sodelovalo je 14 občanov. Za največje presenečenje je poskrbel Krašovec, ki je v razburljivi igri premagal do takrat samozavestnega Brajkoviča. V najboljši kvalitetnem finalu letošnjega prvenstva pa je zmagal Stih proti precej starejšemu Müllerju. Vrstni red: 1. Tone Stih, 2. Aco

Müller, 3. Lado Hribar. NEURADNO SINDIKALNO PRVENSTVO smo organizirali prvič, po propozicijah o sindikalnih tekmovanjih. Ker pa ni bilo v skladu s Pravilnikom o sindikalnih igrah za leto 1987, je neuradno. Udeležilo se ga je 26 delavcev, med njimi dve ženski, ki sta uspešno zastopali spol. Barbara Leskovec je nudila močan odpor Stanetu Kukcu, Nataša Stojanovič pa je »standardno« premagala Durana. Omeniti velja tudi dvoboj med bratom Ogrin, v katerem je starejši Brane z 9:8 obdržal premoč nad mlajšim Alešem, in tretje mesto Prvinška z zmago nad Hribarjem. V finalu sta se pomerila finalista z lanskega sindikalnega prvenstva v dvorani, sicer stara znanca s teniških igrišč Janez Majer in Vinko Bizjak.

V prvi zmagi nad Majerjem se

je Bizjaku uspelo revanširati za lanski poraz v dvorani ter naslov občinskega prvaka do 35 let dodati še naslov neuradnega sindikalnega prvaka za leto 1987.

— Organizirali smo tudi dva klubska turnirja v dvojicah (julija in septembra), ki smo ju zaključili s piknikom v prijetnem vzdušju.

To je grobi pregled naše dejavnosti v letni sezoni 1987. V zimski sezoni bomo imeli rekreacijo za moške v telovadnici Partizan. Upamo pa tudi, da bomo igrali tenis v veliki dvorani ob sobotah in nedeljah, kar prakticiramo že dve leti. Naša sekcija ima več kot sto članov. Če vam je naša dejavnost všeč, se nam pridružite. Sporočite svoj naslov po tel. 751.484 (ZTKO) in obveščali vas bomo o akcijah in aktivnostih, ki jih bomo organizirali.

S kolesom po Sloveniji in čez Gorski Kotor

Tudi letos smo se odločili, da prekolosarimo Slovenijo, vendar ne po kolesarski transverzali, temveč po TOZD-ih IUV in prodajalnih usnjene konfekcije. Spet so stekle priprave, predvsem v financiranju odprave, ker je v današnjih razmerah največji problem. Številne DO in privatniki so bili pripravljeni pomagati finančno ali materialno in sejm za to lepo zahvaljujemo. To so: IUV, Astra Ljubljana, Mercator, Žito-Pekarna Vrhnika, Čoka, KZ Vrhnikar, Anreji Rebolji, Anton Bahkovič, Marko Popit, Vlado Puc, Stenplast Vrhnikar, Slaščičarna „Brezja“, gostilna Simon, gostilna Marinič, klub TI-NE, Marin Merlar, gostilna Polž, MA-ČE plast, Vulkan plast, ključavničarstvo Leon Plahutnik, gostilna Turšič.

Za start odprave smo določili petek, 4. september, da bi bilo vreme v tem letnem času stabilnejše. Skupnih kondicijskih treningov ni bilo veliko, ker je vsako čez poletje kolikor toliko kolesaril za lastno zadovoljstvo in tudi na raznih tekmovanjih. Potrebno je bilo napraviti temeljit načrt poti in pa dolžino etape za vsak dan posebej. Tako je bila vsaka etapa dolga približno 150 km, celotna šestdnevna pot pa nekaj manj kot 1000 km. Vsak v odpravi je imel tudi določeno funkcijo: Janez Gabrovšek in Jože Justin sta bila kuharja, Franci Petkovšek ekonom, Janez Langenvalter organizator in obveščevalni, jaz pa serviser koles in traser poti. Le Janez Starič in Matjaž Dobrovoljc nista imela druge naloge kot le kolesarjenje. Vsak od članov naj bi tudi izmenično po en dan vozil osebni avtomobil za spremstvo.

Petek: Napočil je dan odhoda in skupina sedmih kolesarjev se zbere pred konfekcijo usnjenih izdelkov pri Usnjarni. Po krajšem posvetu se ob drugi uri popoldan odpeljejo za Vrhniko po klanecu, ki ga z veliko zagnanostjo dokaj zlahko premagamo in že smo v Logatcu. Pot se vije nadalje proti Postojni do Črnega kala, kjer sledi dolg spust in vrtno se mi misel: „Kako bi bilo lušno, ko bi obstajali samo klaneci navzdol!“ „Puuff!“ se zasliši izpod mojega kolesa in nato sledi še kletvica, ampak ne izpod kolesa. Zame-njam tabular kar se da hitro in že spet hitim za ostalimi sotrpini. Pri vzpenjanju po klanecu iz Kopra proti Portorožu spet sledijo neveselčnosti. Takoj ko začnem stoje voziti kolo v klanec, mi počasi na zadnjem kolesu in k sreči kolo zaradi tega ne opleta premočno ter se peljem naprej. Na vrhu počakam ostale tovariše in prvi pride do mene Matjaž, ki že od daleč tarna, da je tudi njemu počila špica. Kmalu za njim nergajoč prisopihajo še Jože in ves zadihan pove,

da sta mu počili kar dve špici. Po krajših pavzi se spustim proti Portorožu in običajno obe naši trgovini z usnjeno konfekcijo nato pa se ustavimo v počitniškem domu DO IUV na Belem križu, kjer smo nameravali prvič prenočiti. Kot serviser imam ta večer polne roke dela z menjavo špic na kolesih in centriranje. Po večerji sledi najboljši trenutek dneva, kopanje v portoroškem zalivu in to v naravnih kopalnikih.

Sobota: To jutro navsezgodaj zajahamo jeklena kljuseta in odpeketa-mo naprej proti novozačrtanemu cilju, toda kmalu razpoloženje skali prometna nesreča pri Bu-jah. Jože tedaj vozi prvi v skupini, jaz za njim in Janez iz Ligojne kot tretji. Jože na ovinku tik pred seboj opazi, da se je zgodila prometna nesreča in zavpije: „Pazi, glazvo!“ ter hitro zavre kolo. Zavrem tudi sam in se komaj izognem trku z Jožetom pred se-

pihamo pozno popoldne in se nastanimo ob hotelu ob jezeru.

Nedelja: V hladnem jutru in po slabi vremenski napovedi sotrpini dokaj nejevoljni obtežijo „prematrana“ sedla svojih biciklov in odbrcajo po rahlem klanecu navzgor proti Delnicam, meni pa se usta raztegujejo do ušes, kajti ta dan je moja dolžnost vožnja spremljevalne osebne avtomobila. Se vedno pridemo do Skrada, se pojavijo prve kaplje, ki se stopnjujejo v dokaj močan nali in odločimo se za vedrenje, le hitri Janez jo je ucvrl naprej, da še vedeli nismo kdaj. „Najbrž ima Janez potapljaško obleko!“ in še več šaljivk je bilo slišati medtem ko smo vedli na avtobusni postaji še nekaj ur. Dež noče in noče ponehati, zato kolegi strpajo kolesa na avtobus in se odpeljejo do Zagreba, kajti po planu je potrebno dokončati etapo, ker nas bi sicer priganjal čas celotedenske vožnje. Sam



Usnjarni pred svojo konfekcijo

boj. Janez za menoj ni bil pripravljen in se delno zaletel v moje kolo, nato pa pade s kolesom vred po razsutem avtomobilskem steklu in se na srečo le malo poreže po roki. Povežem ga in že se odpelje-mo naprej proti Buzetu in najvišji točki na naši poti, Učki. Na razmeroma kratki razdalji je potrebno premagati 500 m višinske razlike, kar seveda občutimo v nogah, saj vzpon po 18 % klanecu ni majhni kašelj in je potrebno po cesti voziti cik-cak, da lahko napredujemo po klanecu navzgor. Če bi nas tedaj kdo opazoval, bi verjetno mislil, da odhajamo s kakšne veselice močno drogirani. V veliki vročini, zelo zadihani le pridrsamo do prelaza čez Učko in si pri voščimo pavzo. Spet sledi absurdna strmina, tokrat navzdol proti Reki, kajti ta klanec ima 1000 m višinske razlike. Med spustom razmišljam, kaj če mi pri hitrosti odpovejo zavore in katero nogo bom najprej porinil med špice, da se ustavim ali pa se zapodim v zgornji rob ceste. Končno pridrvm na Reko, od kod se spet prične dvig preko Grobnika na Lokve, kamor pris-

nađaljujem vožnjo z avtom za njimi, spotoma pa opazujem okoli ceste, kam bi se lahko zavlekel hitri Janez, ki je sam s kolesom odplaval dalje. Šele pred Karlovcem ga opazim ob cesti, prislonjenega na kolo, kot je bil v filmu Lee Marwin prislonjen s konjem ob steno. „O, Janez, ali si ribaril?“ ga odgovorim in že se skupaj v avtu odpeljeva proti Zagrebu, kjer se srečava z ostalimi člani odprave ter za ta dan končamo etapo ob hladnem pivu in pizzii.

Ponedeljek:

To jutro najprej običajno trgovino naše DO na Ilici v Zagrebu in spet nas dokaj dotrajana cesta vodi iz mesta skozi Krapinske toplice v Rogatec in proti Ptujski gori. Pri vzpenjanju po klanecu navzgor proti Ptujski gori smeje razpravljamo, na katerem ovinku teh klanec je lansko leto Cene pri kolesarjenju po Sloveniji „odpilotiral“ prek ceste. „Tale je pa Cenetov ovinek?“ zavpije France in se hihitajoč pogovarjamo, če se mogoče še poznao odtisi njegovega kolesa na bližnji njivi. Pozno popoldne pridemo po magis-

tralni cesti do Maribora in nam se je zdelo, kakor da vozimo po kolo-vozu, kajti na cesti so kanali od avtomobilskih koles globoki do 1 dm in več. Iz Maribora krenemo dalje in šele v večernem polmra-ku pripahamo v Slovensko Bistrico, toda na veliko presenečenje je hotel polno zaseden, zato v trdi temi poiščemo nekaj kilometrov iz mesta v prostor za prenočevanje v zelo dobro urejeni gostilni.

Torek:

Okoli sedme ure odrinemo proti Slovenskim Konjicam in naprej skozi Velenje do Soštanja, kjer si ogledamo proizvodne prostore našega tozda. Po kosilu imam spet vlogo šoferja avtomobila in odbrzim naprej ter na križiščih usmerjam kolesarje, da krenejo v pravo smer. Tako pridemo prek Polzele in mimo Vranskega do trojanskega klanca, kjer se sotrpini na jeklenih kljušetih spopadejo z gostim prometom tovornjakov, strmim klancom in slabo cesto kakor Odisej pred Trojo. Z velikimi težavami se prebijajo do Trojan, kjer ob razgovoru in grizljanjem krofa v ustih Franci prestopa „nerga“ zaradi pretoplega piva, ki sem ga vozil v avtu, in ga le s težavo pomirim. Po zelo strmim klanecu se spustimo proti Zagorju. Spotoma zavijem v trgovino po nov zaboju hladnega piva in kar se da hitro z avtom dohitim skupino, ki me je že čakala ob cesti. „Veš, kakšno srečo sem imel!“ reče Jože, „ko sem se spuščal po klanecu, mi je počila špica in nato na ovinku še ena. Zadnje kolo je začelo opletati in imel sem veliko srečo, da nisem odfrčal s ceste v robidovje.“ Ko mu zamenjam kolo, odrinemo dalje do našega tozda v Šmartnem in potem do načrtovanega prenočišča v Litiji.

Sreda:

Iz Litije se v dokaj hladnem in oblačnem vremenu odpeljemo v Ljubljano, kjer običajno naše prodajalne usnjenih izdelkov. Vsi smo dobre volje, kajti vreme se je izboljšalo, pa tudi zato, ker se vračamo proti domu, nadaljujemo pot preko Dobrove in Horjula. Končno veselji, kajti odprava se je srečno končala, pribrcamo okoli poldneva na Vrhniko.

Za uspešno realizacijo take odprave je potrebno složno timsko delo, kjer se mora vsak posameznik podrežati večini. Saj zaradi dolgotrajnega fizičnega napora in odsotnosti od doma kaj hitro pride do nesoglasij v ekipi in kvari njen prvotni namen, kar je doživela že marsikatera skupina. Sklenili smo, da še kdaj organiziramo podobno kolesarsko odpravo, da spoznavamo neznane kraje, vendar le slabe ceste onemogočajo popoln užitek kolesarskega športa.

F. Susman

ZAKLJUČENA KOLESARSKA SEZONA

Vršč in Col premagana

Maloštevilna kolesarska karavana športnega društva „DREN“ iz Drenovega grča, v kateri je bilo pet kolesarjev in dva spremljevalca v spremljevalnem vozilu, se je v petek, 18. 9. 1987 ob pol desetih dopoldne odpravila na tridnevno kolesarsko preizkušnjo, dolgo 380 km. Malce megleno vreme ni pokvarilo optimističnega razpoloženja, med kolesarji, ki so jih na pot pospremili maloštevilni kra-jani. Natanko ob pol desetih je karavana krenila izpred Mercatorjeve trgovine proti Ljubljani.

Začetna hitrost ni bila velika in občutek je bil, da so kolesarji kljub optimizmu malce s tesnobo pričakovali napore, ki so si jih zadali. Ze na medvoškem klanecu, kjer je karavana krenila na desno, se je hitrost bistveno povečala. Malo je temu botrovalo tudi sonce, ki se je prikazalo iz megle. Kot bi trenil, je skozi kraje Zbilje, Mavčice in Breg karavana prispela v Kranj. Kar začudenost so Kranjčani obračali glave za petami kolesarjev v modro belih dresih s spremljajočo bučno Avenikovo polko.

Začudenosti pa niso bili samo Kranjčani, ampak tudi prebivalci ostalih krajev ob „stari“ cesti Ljubljana-Jesenice. Od Posavca proti Radovljici je bilo kar nekaj lepih klanecov, vendar je bila karavana ob dvanajstih že na Šobcu. Tu sta igrala glavno vlogo spremljevalca, katerih naloga je bila pripraviti pošteno malico za lačne in žejne kolesarje. Po enopolturnem počitku je karavana nadaljevala pot preko Bleda, Spodnjih Gorij do Jesenice in od tam do Kranjske gore, kjer se je vesela družina nastanila.

V soboto zjutraj so kolesarji komaj dočakali zajtrk, ki ga je eden od spremljevalcev, po mnenju kolesarjev, nekam prepočasno pripravil. Tej nestrpnosti se ni bilo čuditi, saj je kolesarje čakal izziv, ki marsikateremu dobremu kolesarju dela preglavice — 1611 metrov visoki gorski prelaz Vršč.

Iz Kranjske gore je karavana krenila nekaj minut pred deveto in po krajšem postanku pri jezeru Jasna se je začelo. Kmalu je bilo jasno, kdo je bolje pripravljen in naših pet kolesarjev se je raztegnilo v „dolgo“ kolono, ki so jo spremljale živahne melodije in vzpodbudne besede iz spremljevalnega vozila.

Prvi je prišel na vrh Peter Jelovšek, najmlajši med udeleženci, in sicer v tridesetih urah, kar je za mlade sedemnajstletne rekreativce več kot odlično. Sicer pa lahko rečem le to, da kdor premaga Vršč, premaga

tudi samega sebe, kar je zelo pomembno in to je bilo videti tudi na obrazih kolesarjev. Malce žalostno je bilo mogoče le to, da je iz množice motoriziranih obiskovalcev Vršča z redkimi izjemami le malokdaj vsaj s pogledom pozdravil kolesarje.

Po enopolturnem počitku na toplem soncu so se kolesarji spustili proti Trenti z vmesnim postankom pri izviru Soče. Pod hotelom Zlatorog v Trenti se je zgodila nesreča, kjer je najmlajši Peter Jelovšek grdo padel in se je moral naslednji dan odreči večjim in težjim vzpomom.

Na Vršču se je karavana pridružila tudi mlad kolesar Bogdan iz Podnanosa in jih spremljal do trentarskega muzeja, kjer so ga Drenovčani povabili na malico. Po prisrčnem slovesu se je gost odpeljal nazaj na Vršč, Drenovski kolesarji pa po še vedno lepi dolini Soče in skozi Novo Gorico v Volčjo Drago, kjer so prenočili.

V nedeljo ob osmih zjutraj je karavana krenila iz Volčje Drage preko Branika in Stanjela do Manč, kjer so se fantje povabili še v vinko klet k znanocu. Ker se je mudilo, se je karavana poslovala ob prijaznega kmeta in nadaljevala pot preko Vipave in naprej proti Colu. Kolesarjem se je krepko poznala utrujenost, tako da je bil vzpon na Col in naprej do kraja Strmec, ki leži na višini 847 metrov nadmorske višine, skoraj enakovreden Vršču. Na Strmcu so si fantje le za trenutek oddahnili in krenili naprej proti Črnuemu vrhu in po malici, ki so jo tam imeli, preko Godoviča, Hotedršnice in Logatca proti Vrhniku. Preden so kolesarji prišli na Drenov grč, so se ustavili še na Ligojniški veselici.

V športnem parku „DREN“ je karavano kolesarjev čakal lep in prisrčen sprejem, tako da so bili vsi napori v trenutku pozabljeni.

„Kuhar“ je pripravil še zadnjo malico. Fantje se še niso razšli, saj se je krepko v noč raztegnilo veselo kramljanje in na koncu so sklenili: „Drugo leto je Vršč spet naš!“

Sodelovali v kolesarski preizkušnji: Gabriel Jelovšek, Janez Vehar, Miran Keršmanec, Franc Tomšič, Pete Jelovšek.

Spremljevalca: Franc Jelovšek, Sašo Zajec.

Izlet so omogočili: Gostilna Marjan Kavčič Drenov grč, Gostilna Slavko Kavčič Brezovica, Gostilna Majolka, Marko Koprivec, Franc Jelovšek, Janez Vehar, Igračka Hren, Mercator trgovina Drenov grč, IUV, Citroen servis Anton Merlar Drenov grč.

Odprava Obrtnega združenja Vrhnika »1000 km po Sloveniji«

Že dve leti se nam je podila po glavi misel, kako izpeljati kolesarsko transverzalo po Sloveniji, ki jo je začel KK Rog Franek. Nekega dne smo se odpravili na Obrtno združenje Vrhnika ter izrazili našo željo, da bi prevzeli patronat nad našo akcijo. Zbrali smo ekipo 9 ljudi: 3 obrtnike, 4 zaposlene pri obrtniki ter 2 zunanja člana: Anže Stržinar, Martin Podvratnik, Stane Rode, Nande Vicič, Janez Markelj, Bojan Trček, Matjaž Žirovnik, Miran Štupica in Urban Žirovnik.

Najprej smo naročili drese z napisom našega pokrovitelja. Potem smo razpisali med obrtnike prošnje za finančno pomoč. Prošnje smo poslali tudi organizacijam združenega dela, ki so v veliki meri odzvali: IUV, Pivovarna Union, Lek Ljubljana, Kolinska Ljubljana, Kmetijska zadruga Vrhnikar, Droga Portorož — TOZD Vrhnikar. Reklame naših podpornih članov smo obesili na spremljevalnih kombi, ki je bil opremljen s kolesarskim prtljajnikom ter ozvočenjem. Izdelali smo tudi spominske pokale, ki smo jih v spomin na naš obisk pustili na vseh obrtnih združenjih in prenočiščih. Pokal je imel vgrajen lik Ivana Cankarja, napis Obrtno združenje Vrhnika ter letnico.

Na Kolesarski stezi Slovenije smo dobili izkaznice z začetno potjo po Sloveniji in pa z gorskimi cilji (Podkoren, Vršč, Sorca, Pokljuka, Kope).

Po mrzličnih pripravih je le napočil predvečer 4. IX. 1987.

1. dan: petek, 4. 9. 1987

Zgodaj zjutraj se odpravimo k Anžetu, opravimo še zadnja dela pregledamo prtljago, rezervne dele ter se napotimo pred dom Obrtnega združenja Vrhnika. Tam so že zbrani obrtniki, svojci in prijatelji. Posnetek za spomin ter slovo od Vrhnikar. Odpravimo se po Horjulski dolini proti Ljubljani in Kranju. V Naklem se oglašajo žledoci. Ustavimo se ter zaužijemo prvi obrok. Po malici se odpravimo proti Kranjski gori. Ustavimo se na Obrtnem združenju Radovljica, kjer nas pogostijo s kavico. Pot proti našemu cilju se kar vleče. Prvi krči nas napadejo prav ob vstopu v Kranjsko goro, toda pozabiti je treba na bolečine, kakšna nas vzpon in gorski cilj. Podkoren. Srečen prihod na mejo, tu prva štampiljka / Komposovi poslovalnici. Uradnica je bila zelo prijazna in z nasmehom nam je pogostila knjižico. Poslovalnica se, ter se odpravili nazaj v Kranjsko goro. Tam nas čakajo predstavniki OZ Jesenice in pa naš brtnik z Vrhnikar, ki nas pogostijo s šilcem zganja. edstavniki OZ Jesenice so nas zelo lepo pogostili penzionu Kotnik, kjer imajo tako dobre pizze kakor kjer v Ljubljani. Po bogati večerji se odpravimo po ranski gori, si jo ogledamo, se ustavimo v hotelu in se potem počasi odpravimo k počitku.

2. dan: sobota, 5. 9. 1987

Zjutraj pred zajtrkom je prispel še en obrtnik z Vrhnikar, ki je z veseljem snemal s kamero naš odhod z Vrhnikar. Prišel je, da nas posname na dirki na Vršč. Po zajtrku se začne mrzlična priprava koles za Vršč. Imeli smo srečo, da je datum dirke na Vršč sovpadal z datumom našega vzpona tako, da smo lahko odpeljali tudi to dirko. Ob 9. uri je štart. Vsi kolesarji naše odprave uspešno in osvojimo Vršč ravno ob praznovanju stote obletnice kolesarstva na Slovenskem. Po prejemu lepih spominskih medalj se odpravimo po dolini Soče proti Novi Gorici. Na poti smo imeli organizirano spremstvo dveh vozil (sprejeli katra, zadaj kombi), tako, da smo lahko dosegali tudi velike hitrosti. Najprej smo se ustavili ob izviru Soče in si ogledali prelepo naravo. Želja po Zlatorog pivu nas je pripeljala pred Zlatorogov dom, ki pa je bil na žalost zaprt in obdan s pajčevino. Ta etapa je bila zelo peštra, saj smo doživeli prometno nesrečo motorista in osebne avtomobila, imeli smo dva defekta na kolesih ter okvaro na kombiju. V Bovcu se ustavimo in zaužijemo majhen obrok. Iz Bovca odhitimo proti Kobaridu. Tu naletnimo na skupino turistov s Filipinov, s katerimi se na njihovo željo slikamo za spomin.

Brez težav pridemo do Nove Gorice, kjer poiščemo bivši hotel Argonavti, zdajšnji center Iskre-Delte. Tam dobimo v recepciji štampiljko. Vse je šlo kot po maslu (do tukaj), zataknilo pa se je s prenočiščem. OZ Nova Gorica se zaka na našo akcijo ni odzvala, tako da je naš prijatelj Anže in prijatelj Eleton organiziral spanje in večerjo v prelepem penzionu Ivana Kovačiča v Volčji dragi. Lastnik tega motela peče svoj kruh in ima svoje lastno vino, ki je zelo kvalitetno. Tu so nas obiskali tudi prijatelji z Vrhnikar in večer je potočal v krasnem vzdušju in na splošno za-dovoljstvo nas vseh.

3. dan: nedelja, 6. 9. 1987

Ko smo se zjutraj prebudili, nas je čakalo neprijetno presenečenje — lilo je kot iz škafa. Ura je bila že devet, dež pa ni ni ni poenjal. Spomnili smo se, da nas je prijatelj prejnjši večer povabil na kavo. Tako smo se odpravili s kombijem (brez koles) na kavo in narezek. Tam smo malo popili in pojedli. Ko smo se odpravili iz vikenda, je prenehalo deževati. Vsi veselji smo se odpravili proti Volčji dragi in se pripravili za odhod. Na mejnem prehodu Vrtojba so bili cariniki zelo prijazni — tako smo brez težav prestopili na italijansko stran. Tu smo tudi pustili za carinika 2 piva za slovo. Vožnja proti Občanam je potekala po široki prelepi cesti, tako da smo napredovali z veliko hitrostjo. Prišli smo brez defektov in drugih težav do mejnega prehoda Skofje. Tukaj pa smo prestopili mejo in nadaljevali pot proti Kopru. V hotelu

Triglav smo „udarili žig“, nato pa se odpravili v hotel Zusterina, kjer smo prenočili. Ker smo prišli v Koper zaradi krajše etape malo prej, smo prosti čas izkoristili za kosilo. Potem so se šli nekateri kopat. Proti večeru so nas sprejeli predstavniki OZ Koper ter nas prilo po bogato pogostili s hrano in primorskimi ter štajerskimi vini. Ob prijetnem pogovoru smo malo posedeli na terasi hotela. Po bogati večerji smo se s kombijem odpeljali v Portorož, kjer ima gostince z Vrhnikar stojnico z vrhunskimi štajerskimi vini. Postregel in počastil nas je z vinom z našega vinogradnika Čurina. Po vrnitvi iz Portoroža so se nekateri že enkrat okopali v morju, ki je bilo še zelo toplo.

4. dan: ponedeljek, 7. 9. 1987

Zjutraj pred odhodom smo si ogledali lep obrtni dom s kongresno dvorano, trim kabinetom, šahovsko sobo ter razstavnim prostorom. Popili smo kavo ter se silikali s predstavniki OZ Koper za spomin. Predlagali so tudi nadaljnje sodelovanje v športnih igrah. Potem smo se odpravili proti Črnuemu kalu. Ta vzpon ni tako zahteven zaradi vzpona samega kakor zaradi gostega prometa in smrdljivega zraka. Na poti skozi Kozino nam je miličnik svetloval, naj se peljemo raje po stranski cesti. Upoštevali smo njegov nasvet. Preko Senožeč in Razdrtega smo prišli v Postojno. Pred Postojno nas je čakal predstavniki OZ Postojna ter nas spremljal z avtomobilom do gostilne Berne, kjer so nas pogostili z velikim narezkom in osvežilno pijačo. Ob 12. uri smo nadaljevali pot proti Rakeku in v Čerknici so nas zopet in to kar na cesti, pričakali obrtniki. Skupaj smo spili sok, ter nadaljevali pot proti Novi vasi in Sodražici. Ustavili smo se pri starših enega izmed naših kolesarjev, popili pivo in odšli naprej. Nasproti sta nam prišla dva kolesarja OZ Kočevje, tako da smo družno nadaljevali pot proti cilju. Ta del proge smo prevzeli brez težav. V Kočevju smo se srečali s predstavnik OZ. Pogostili so nas in še nekaj časa smo ostali z njimi v prijetnem pogovoru. Po zaključku večernega ceremoniala smo trije ostali na hodniku in pisali dnevnik do današnjega dne.

5. dan: torek, 8. 9. 1987

Pred odhodom iz Kočevja smo si ogledali Dom obrtnikov ter se poslovlili od naših gostiteljev. Nato smo po hladnem jutru nadaljevali pot proti Novemu mestu. Vozili smo po prelepem delu naše Slovenije. Na poti smo se tudi prvič srečali z makadomom. Vozili smo počasi, tako da smo to pot prekolosarili brez defektov. Okoli 11. ure pridemo v Novo mesto, nato pa se začne iskanje gostilne Štefana Srebrnjaka. Pri spomeniku“ v Malem Slatniku. Srečali smo našega znanega kolesarja, reprezentanta, člana novomeške Krke, Srečka Givarija. Tukaj so nas pričakali obrtniki iz Novega mesta in nas pogostili s prekrasnim odjokom, spečenim nam na cest. Po približno dvehurnem postanku napojnih žledocov odrinemo proti Krškem in Senovem. Tu ima eden izmed nas zopet sorodnike. Ustavimo se na „leteči“ spracarjih ter odrinemo naprej proti Rogški Slatini. Malo pred ciljem nas je za vzorec tudi naš deželni dež, ki pa je kmalu prnehal. V Rogški nas je

namesto obrtnikov pričakal Matjažev prijatelj Hinko, ki nam je že uredil vse potrebno za spanje, večerjo in kopanje v pokritem bazenu. Bili smo malo prepoznati, tako da smo zamudili čas za masažo. No, tudi samo kopanje je bilo pravo zdravilo za naše zadnjice in utrujene noge. Vsa ekipa je prevozila pot do Rogške brez težav. Bili smo lepo sprejeti v vseh lokalih, ki smo jih obiskali. Prijaznost in kvaliteta postrežbe v lokalih Belvi in Taverna sta nas navdušila.

6. dan: sreda, 9. 9. 1987

Pred odhodom iz Rogške Slatine so se od nas prišli posloviti tudi predstavniki OZ Šmarje pri Jelšah. Opravili so se, ker jih prejšnji dan ni bilo na sprejemo in so nam pustili v opravilo liter močnega; mi pa smo jim dali spominski pokal in upanju na boljše sodelovanje med OZ. Nato smo se odpeljali ob 8.30 naprej proti Murski Soboti. Cesta je bila zelo lepa. Vzdušje v ekipi na nivoju, brez ozuljenih zadnjic in krčev v nogah. Pot nas je zanesla v Ptuj, ker smo se brez najave utvili na Obrtnem združenju. Tam nas je sprejel tajnik in nas pogostil v njihovem bifeju s pijačo in toplimi sendviči. Nato je prišel novinar radija Ptuj in nenarčano smo posneli še intervju za radio Ptuj in Ptujski dnevnik. Pot nas je vodila naprej proti Ormožu in Ljutomeru. Še prej pa smo zavili v hribovit predel v Jeruzalemu. Ustavili smo se ob Vinski cesti, v Velicah 59 v gostišču Taverna, ki je last Jožeta Kupljena. Tam smo se podprli in pili zelo dobro štajersko vino (šipon), kar je bila Martina (našem najstarejšemu udeležencu) še posebno všeč. Odpeljali smo se naprej proti Murski Soboti. Med potjo je prišlo do krčev enega izmed kolesarjev. Uporabili smo sprej proti krčem in spet je bilo vse v redu. V Murski Soboti so nas sprejeli obrtniki, nas lepo pogostili v gostilni bivega kolesarja Stanka Denka. Preizkusili pa smo tudi zelo vročo vodo Moravski toplic, kar je blagodejno vplivalo na naše noge. Zvečer pa smo obiskali tudi znani hotel Carda, kjer igrajo in prepevajo romske pesmi. Prespali smo v lepem dijaškem domu.

7. dan: četrtek, 10. 9. 1987

Po slovesu iz Murske Sobotice, ki smo ga imeli v njihovem Domu obrtnikov, smo se v spremstvu dveh njihovih kolesarjev odpravili proti Slovenj Gradcu. Sedaj pa se je že pokazala rahla utrujenost kolesarjev. Povprečna hitrost je bila manjša kot v začetku, kar je povsem razumljivo, toda nihče ni klonil. Cesta nas je vodila preko Radgone in Lenarta, kjer smo si privoščili kratek postanek s toplo malico v gostilni. Tu sta se poslovlila tudi kolesarja iz Murske Sobotice. Mi pa smo se odpeljali naprej proti Mariboru. Ustavili smo se pri treh Ribnikih, ki so jih lepo obnovili. Zopet smo zajahali kolesa in jo mahnali po Dravski dolini proti Radljam, kjer smo si na dvorišču neke gostilne zopet privoščili počitek in si ogledali erotične fotografije, ki so reklamirale film, ki bo na sporedu. Malo vznemirjeni smo se odpeljali proti Dravogradu. Lahko bi rekli, da smo se malo

„šparali“, saj so nas čakale še Kope, zadanji gorski cilj.

V Slovenj Gradcu smo pritisnili še žig, nato pa se zagnali proti Kopam. Ta 16-kilometrski vzpon je zelo težaven. Nekateri so zgrešili cilj, tako da so delali dvojno pot, kajti žig za gorski cilj je v Grmovškem domu, prenočišču pa smo imeli v Partizanki. K Partizanki vodi zelo strm in grd makadam, tako da je napor še večji. Toda, konec dober — vse dobro. Kopal nam je dobro delo, večerja pa še bolj, saj je osebe koče zelo potrudilo. Za nami je bil sedmi dan in čakal nas je zadnji, težko pričakovani dan naše odprave.

8. dan: petek, 11. 9. 1987

Po zajtrku je sledil pregled koles ter telefonski klic na Vrhniko na Obrtno združenje, da jim povemo, kdaj pridemo, da bodo postorili vse potrebno za dober sprejem.

Še posnetek z osebjem koke in že se previdno spustimo s Kop proti Slovenj Gradcu, Mislinji in nato proti Titovemu Velenju. Pot poteka normalno. Iz starega dela mesta Velenje se odpravimo proti Polzele in nato proti Braslovčam in Gorniksem. Ustavimo se na Vranskem, kjer pojemo toplo juho. Pot nas pelje naprej čez Motnik proti Kamniku. Tam nas čaka še zadnji, 12 % vzpon skozi Šmartno v Kamnik, Mengeš, Trzin in Črnuče. Ko smo prišli v Ljubljano, smo naredili še posnetek pred Zvezo obrtnih združenj Slovenije. Med potjo smo se ustavili v Drago-merju pri prijatelju Martinu, da smo pozabili šipon 1. 83. Na Vrhniko smo se razporedili v kolono po dva, spremljevalni kombi poln reklam in z Avenikov kovo glasba za nami. Vrhniški obrtniki so nas sprejeli s šampanjcem in za vsakega od nas so imeli namesto lovorjerega venca pripravljen plašč za kolo. Tako opremljeni smo se skupaj odpeljali po Stari cesti do Usnjarne in se nato vračali po Tržaški cesti, mimu Cankarjevega spomenika proti Verdu do gostilne Marinič. Na cesti so nas posneli s kamero med vožnjo v dveh, štirih in osmih kolesarjih v eni vrsti.

Pri Mariniču so nas počakali obrtniki, svojci in prijatelji. Obrtniki so nam dali v spomin leseno spominsko kolo z napisom transverzale, pogostili so nas z obilno večerjo. Nazdravili smo z buteljko Čurinovega vina, ki smo ga hranili celo pot, za končano transverzalo po Sloveniji. Vsak udeleženec je dobil čašico. Vsi smo bili veseli, da se je odprava srečno končala. Brez poškodb in kakor tudi med obrtniki samimi. Samo prva OZ, ki smo prevzeli to pot in smo tako sklenili več med OZ po celi Sloveniji. Mislim in upam, da nas bodo že drugo leto kje posneli.

Zahvaliti bi se vsem obrtnikom, delovnim organizacijam in vsem drugim, ki so kakorkoli podprli akcijo, posebej pa še Izvršnimu odboru Obrtnega združenja Vrhnika.

Matjaž Žirovnik

Urniki vadbe in rekreacije v telovadnicah od 15. 10. 1987 do 15. 4. 1988

ZTKO je skupaj s športnimi društvi po KS in nosilci selekcij v občini pripravila urnik vadbe v zimskem času.

RAZPORED:

TELOVADNICA OSNOVNA ŠOLA LOG-DRAGOMER

PONEDELJEK	17.00—18.15 NOGOMET 18.15—19.30 ODBOJKA 19.30—20.45 KOŠARKA	PI Dragomer CL Dragomer CL Dren
TOREK	17.00—18.15 NOGOMET 18.15—19.30 KOŠARKA 19.30—20.45 NOGOMET	PI Dren CL Dragomer CL Dren
SREDA	17.00—18.15 TENIS 18.15—19.30 TENIS 19.30—20.45 TENIS	Log Dren Dragomer
ČETRTEK	17.00—18.15 REKREACIJA 18.15—19.30 KOŠARKA 19.30—20.45 REKREACIJA	Bevke Log ženske
PETEK	17.30—19.15 ODBOJKA 19.15—20.45 NOGOMET	Dragomer Dragomer
SOBOTA	9.00—11.00 TENIS 11.00—13.00 TENIS 15.00—17.00 TENIS 17.00—19.00 KOŠARKA obč. liga	Dragomer Dragomer Dren ZTKO

TELOVADNICA PARTIZAN VRHNIKA

PONEDELJEK	13.30—15.00 ORODNA TELOV. 15.00—16.15 NOGOMET 16.15—17.30 TELOVADBA 17.30—19.00 SRG 19.00—20.30 ODBOJKA 20.30—22.00 ODBOJKA	pionirji B PI Unšjar CI s starši mlajše ženske starejše ženske
TOREK	14.30—15.45 SMUČANJE — TEK 15.45—17.00 NOGOMET 17.00—18.30 NOGOMET 18.30—20.00 REKREACIJA 20.00—21.30 REKREACIJA	pionirji A kadeti VP 1267 Partizan VP 5312
SREDA	14.30—15.45 REKREACIJA 15.45—17.00 ODBOJKA 17.00—18.30 SRG 18.30—20.00 AEROBIKA 20.00—21.30 REKREACIJA 21.30—15.00	pionirke moški Postaja milice Partizan SD Lipa VP 1267 mladinci
ČETRTEK	17.00—18.30 SRG 18.30—20.00 TENIS 20.00—21.30 REKREACIJA 21.30—15.00	Partizan SD Lipa VP 1267 mladinci
PETEK	15.00—17.00 NOGOMET 17.00—18.30 SMUČANJE — TEK 18.30—20.00 REKREACIJA 20.00—21.30 REKREACIJA	IUV ženske ZTKO
SOBOTA	8.00—11.30 obč. liga 15.30—17.00 REKREACIJA 17.00—18.30 REKREACIJA 18.30—20.00 REKREACIJA	Postaja milice Kolesarji KS Verd

TELOVADNICA OSNOVNA ŠOLA IVAN CANKAR

PONEDELJEK	14.30—16.00 KOŠARKA 16.00—20.00 ATLETIKA 20.00—21.30 KOŠARKA 21.30—15.30 ODBOJKA 15.30—17.30 KOŠARKA 17.30—19.00 SRG	pionirji KS Bl. Brezovica pionirke PI
TOREK	19.00—21.00 REKREACIJA 14.30—16.00 KOŠARKA 16.00—20.00 ATLETIKA 20.00—21.30 KOŠARKA 21.30—15.30 ODBOJKA 15.30—17.30 KOŠARKA 17.30—19.00 SRG	OŠ Ivan Cankar PI
SREDA	14.30—16.00 KOŠARKA 16.00—20.00 ATLETIKA 20.00—21.30 KOŠARKA 21.30—15.30 ODBOJKA 15.30—17.30 KOŠARKA 17.30—19.00 SRG	KS Stara Vrhnika PI ženske PI
ČETRTEK	14.30—18.30 KOŠARKA 18.30—21.30 ODBOJKA 14.30—16.00 KOŠARKA 17.30—20.00 ATLETIKA 20.00—21.30 KOŠARKA 7.00—11.00 TENIS 11.00—12.30 SRG 15.00—17.00 ATLETIKA 17.00—20.00 KOŠARKA obč. liga	IUV

Vse rekreativce opozarjamo, da se vedejo po navodilih vadiatelja, da skrbijo za red in čistočo ter upoštevajo navodila hišnikov.

Cena enourne vadbe tedensko skozi celo sezono je po sklepu sekretariata ZTKO 2000 din na osebo. Participacije ne plačajo pionirji.

Strokovni sodelavec ZTKO:
Miro Gruden

Obrtno združenje Vrhnika organizira VEČERE ROČNIH DEL ob torkih ob 18. uri v bifeju Doma obrtnikov na Vrhniku, Tržaška 8 A

Vabimo vse, ki vas veseli ročno pletenje, tkanje, klekljanje ali izdelovanje tapiserij, da pridete v naš bife vsak torek ob 18. uri. Izmenjali si bomo izkušnje, se naučili novih spretnosti, pa tudi delo nam bo šlo v družbi hitreje od rok. Te večere bodo vodile obrtnice, ki so pripravljene svoje znanje posredovati tudi drugim ljubiteljem ročnih del. Posebej pa bi vas radi opozorili na klekljanje. Izdelovanja čipk nas bo učila mojstrica domače obrti Julka Fortuna. Z najbolj uspešnimi izdelki se bomo predstavili na občasnih razstavah.

„ŽITO“ LJUBLJANA TOZD PEKARNA VRHNIKA Idrijska c. 12

OBJAVA

„ŽITO“ Ljubljana, TOZD Pekarna VRHNIKA, Idrijska c. 12 Vrhnika, objavlja prosta delovna mesta:

- Čiščenje proizvodnih prostorov — ena delavka
pogoj: končana osnovna šola
- Enostavna dela v proizvodnji pekarne — en delavec
pogoj: končana šola IV. stopnje in tečaj za vodenje skladišča ter tri leta delovnih izkušenj na enakih delih
- Enostavna dela v proizvodnji slaščičarne Vrhnika — ena delavka
pogoj: končana osnovna šola, zaželjene delovne izkušnje

Delovno razmerje za vsa dela in naloge sklenemo za nedoločen čas z dvomesečnim poskusnim delom.

Stanovanj ni!

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite na naslov „ŽITO“ LJUBLJANA, TOZD PEKARNA VRHNIKA, Idrijska c. 12, 61360 VRHNIKA — za razpis
Rok prijave je 8 dni po objavi.



DO EMONA IPKO
Kamnik pod Krimom 142
61352 Preserje

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge:

- ključavničarja (2 delavca)
pogoji: IV. stopnja (KV) strokovne izobrazbe
nad 2 leti delovnih izkušenj
poskusno delo 2 meseca
- plastikarja
pogoji: IV. stopnja (KV) kemijske, kovinske ali ličarske smeri
nad 2 leti delovnih izkušenj
poskusno delo 2 meseca
- pomožnega plastikarja
pogoji: II. stopnja (PK) kemijske, kovinske ali ličarske smeri oz. delavec brez poklica z možnostjo priučitve v delovni organizaciji
nad 6 mesecev delovnih izkušenj
poskusno delo 1 mesec

Za objavljena dela sklepamo delovno razmerje za nedoločen čas s pogojem uspešno opravljanega poskusnega dela.

Prijave s priloženimi dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema kadrovska služba DO EMONA IPKO, Kamnik pod Krimom 142, 61352 Preserje, 8 dni po objavi.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh po sprejemu sklepa o izbiri.

Spored vrhniškega kina

31. 10. sobota ob 20.00 PLEŠ NA VODI — jugoslovanski Režija: Jovan Aćin V gl. vl.: Gala Videnović, Relja Bašić, Nebojša Bakočević, Marko Todorović, Dragan Bjelogrić, Đorđe Nenadović, Goran Radaković, Miloš Žutić, Srđan Todorović, Milan Strlić, Gidra Bojanić
29. 10. četrtek ob 20.00 31. 10. sobota ob 17.00 1. 11. nedelja ob 20.00 GOSPODAR ZVERI — ameriški Don Coscarelli V gl. vl.: Marc Singer, Tanya Roberts, Rip Torn, John Amos
1. 11. nedelja ob 17.00 2. 11. ponedeljek ob 19.00 OCETOVSTVO — ameriški Režija: David Steinberg V gl. vl.: Burt Reynolds, Beverly D'Angelo
3. 11. torek ob 19.00 7. 11. sobota ob 20.00 8. 11. nedelja ob 17.00 F/X — UMOR S TRIKOM — ameriški Režija: Robert Mandel V gl. vl.: Bryan Brown, Brian Dennehy, Diane Venora, Cliff DeYoung
5. 11. četrtek ob 20.00 7. 11. sobota ob 17.00 8. 11. nedelja ob 20.00 DRAGULJ Z NILA — ameriški Režija: Lewis Teague V gl. vl.: Michael Douglas, Kathleen Turner, Danny De Vito
9. 11. ponedeljek ob 19.00 PIZZA CONNECTION — italijanski Režija: Damiano Damiani V gl. vl.: Michele Placido, Mark Chase

DNEVNIK

VABI K SODELOVANJU:
za dostavo DNEVNIKA IN NEDELJSKEGA DNEVNIKA. Na območju VRHNIKA-VERD.

Zaposlitev je vsak dan v dopoldanskem času za 2 uri. Za zaposlitev pridejo s pošte upokojenci, gospodinjice, študentje in osnovnošolci — sedmi ali osmi razred.

Zaposlitev je lahko redna s polnim delovnim časom za 8 ur ali honorarno. ZASLUŽEK ZELO DOBER.

Interesenti zgledite se pri tov. Zvonetu Škofu, Verd 112, ali tel.: 752-321 ali pisмено na naslov: Ljubljanski Dnevnik, Ljubljana, Kopitarjeva 2.

Prodajni sektor ali na telefon 061/325 261 interna 270.

Iščem prostor za frizersko dejavnost.
Kavčič, Rovtarska c. 16, Logatec, tel. 741 160

Na Vrhniku najamemo dvoposeljno sobo s sanitarijami.
Plačilo po dogovoru.
Ponudbe pošljite na INTEGRAL, LPP, TOZD Obmesni promet, Ljubljana, Celovška 160.

Vsem vaščanom, gasilcem Stare Vrhnike, Poklicni gasilski brigadi Ljubljana in gasilcem okoliških vasi, ki so pomagali pri gašenju požara na našem gospodarskem posloju ali so nam kako drugače priskočili na pomoč, se iskreno zahvaljujemo.

Tomšičevi iz Stare Vrhnike

OBVESTILO!

Vse lastnike grobov na pokopališču na Stari Vrhniku obveščamo, da smo odstranili odlagališče zemlje in smeti na pokopališču.

Na tem mestu je predviden prostor za nove grobove. Krajevna skupnost bo kupila posode za smeti in jih postavila pred vhodom na pokopališče.

Prosimo vse lastnike grobov, da to obvestilo upoštevajo in spoštujejo red na pokopališču, ker bomo v nasprotnem primeru ustrezno ukrepali.

Krajevna skupnost Stara Vrhnika

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi moža, očeta in brata

Štefana Drevenška

se iskreno zavaljujemo vsem za pomoč in lajšanje naše bolečine. Hvala zdravnic dr. Piršič za pomoč in trud ob njegovih zadnjih trenutkih življenja. Hvala vsem sorodnikom, kolektivu LIKO, gospodu župniku, sosedom, prijateljem in znancem za neizmerno pomoč, hvala vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali in izkazali čast in spoštovanje do našega dragega.

Žalujoci: vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi

Martine Gabrovšek

Gromove mame iz Podlippe 10

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sodelavcem ter znancem, ki ste ji darovali cvetje ter pospremili na zadnji poti. Hvala vsem sosedom za pomoč, govornici za govor, pevcem, gasilskemu društvu ter župniku za opravljen obred.

Posebna hvala patronažnim sestram ter dr. Piršičevi, ki so ji dolga leta lajšali bolezen.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob bridkem spoznanju, da so se iztekli življenjski dnevi našemu atu

Martinu Jelnicarju

se lepo zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja in darovano cvetje. Posebej se zahvaljujemo Zdravstvenemu osebju UKC Golnik za njihov trud, sosedu Ivanu R. za poslovilne besede in pevskemu zboru Brezovica.

Hvala vsem, ki ste ga ljubili, imeli radi in ga boste ohranili v lepem in nepozabnem spominu.

Vsi, ki smo ga imeli radi

Log pri Brezovici

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta in tasta

Ignacija Groma

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem — vsem, ki ste nam ob smrti moža in očeta stali ob strani in sočustvovali z nami. Posebej se zahvaljujemo dr. Kogoj, dr. Peroviču in osebju nevrološke klinike v Ljubljani, dr. Zupanovi, dr. Drašler-Rožmančevi ter požrtvovalnemu osebju Doma upokojencev na Vrhniku.

Iskrena hvala za vsa osebo in pisno izražena sožalja ter darovalcem vencev in cvetja. Hvaležnost izražamo govornikom, Pihalnemu orkestru Vrhnika, KS, Zvezi borcev, članom Čebelskega društva Vrhnika in Borovnica, Obrtnemu združenju in Društvu upokojencev ter vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Njegovi najbližji

Vrhnika, 7. avgusta 1987

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame in babice

Ane Kenk,

roj. Rode

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in sosedom, prijateljem in znancem za izraženo sožalje ter darovano cvetje. Hvala pevcem in organizaciji ZB Stara Vrhnika za pomoč in poslovilni govor.

Mož Ivan, sinova Janez in Srečo z družinama

Pravijo: Imeti.

Jaz pravim: Imeti rad.

Govorijo: Uspeti.

Jaz: Ne umreti mlad.

(T. Pavček)

Ob boleči in mnogo prerani izgubi našega dragega moža in očeta

Momčila Radića

(1941—1987)

se zahvaljujemo vsem prijateljem, sosedom, znancem in sodelavcem za vsestransko pomoč; DO Fenolit, pevcem in gasilcem za organizacijo pogreba; g. župniku za opravljen obred. Hvala dr. Petroviču in sestram ZD Borovnica za obiske na domu in nego v času bolezni. Hvala vsem, ki ste sočustvovali z nami, darovali cvetje in ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoci: žena Stojanka, Dare in Diana

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše tete in sestre

Frančiške Mihevc

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, znancem, njenim sošolkam in sošolcem za izraženo sožalje in darovano cvetje. Posebna hvala zdravstvenemu osebju Zdravstvenega doma Vrhnika za lajšanje bolečin, pokojne, kvartetu Raskovec, gospodu dekanu za opravljen obred ter sošolkam za poslovilne besede ob odprtjem grobu.

Sestra z možem in hčerama

KOMUNALNO PODJETJE VRHNIKA

obveščam,

da bo KOSOVNI ODVOZ ODPADKOV dne, 6. in 7. 11. 1987 po vseh krajevnih skupnostih.

Kosovne odpadke pripravite v navedenih dneh do 7. ure zjutraj na isto mesto kot smetišno posodo!

Balinarji ŠD Dren notranjski prvaki

Razgibano športno delovanje vseh sekcij Športnega društva Dren v letošnjem letu in zagnanost nastopajočih se je obrestovala.

Kljub temu, da ekipe posameznih sekcij ne nastopajo dalj časa v ligaških tekmovanjih so rezultati zelo vzpodbudni in garancija za še boljše delo v prihodnje.

Balinarji ŠD Dren so bili prepričljivo najboljši in zaslužen osovili prvo mesto v Notranjski balinarski ligi. Izgubili so le dve tekmi. Kot zmagovalci notranjske lige za 1987. leto so se 17. in 18. oktobra v Kopru udeležili kvalifikacij za vstop v slovensko balinarsko ligo. Na kvalifikacijah je nastopilo 8 najboljših ekip — zmagovalcev posameznih regijskih tekmovanj. Z dobro igro so opozorili nase ter za las zgrešili uvrstitev v slovensko ligo. Vendar je bilo mnenje vseh nastopajočih ekip kakor tudi vodstev Balinarske zveze Slovenije, da je ekipa zelo perspektivna. Z dodatnim delom in vzgojno mladih igralcev, ustrezno zagotovitvijo materialnih sredstev in dosegom cilja, da se igrisce pokrije, bo v prihodnjem obdobju lahko uspešno nastopala tudi v slovenski ligi.

Za tekmovalne dosežke in zagnanost zaslužijo vse pohvale.

Naše AMD med najboljšimi

AMD Vrhnika se je v zadnjih dveh letih izredno aktivno vključilo v reševanje cestno-prometne problematike, s posebnim poudarkom na izboljšanju prometne varnosti. Nedvomno je s tem tesno povezano tudi izobraževanje, zato temu področju posvečajo še posebno skrb.

Znano je, da se je AMD v začetku leta 1986 znašlo v nezačasnem položaju, zaradi neizpolnjevanja pogojev za uspešno obratovanje je prišlo celo do prepovedi obratovanja Avtošole. Za sanacijo takega stanja je bilo nujno temeljito spremeniti način dela, kakor tudi pridobiti zunanjo finančno pomoč. Z velikimi napori za vzpostavitev boljše organiziranosti Avtošole, za pridobitev ustreznih kadrov ter z zunanjo finančno pomočjo v obliki kredita, ki so ga dobili od DO Surovina, so uspeli postaviti delovanje Avtošole na solidne temelje.

Vso skrb so posvetili kadrovanju in nabavi ustrezne opreme za strokovno in učinkovito poučevanje. Njihove sedanje zmogljivosti so sledeče: 3 redno zaposleni inštruktorji vožnje za vozila B kategorije, 5 honorarno zaposlenih inštruktorjev za vozila B kategorije, 1 inštruktor za poučevanje vožnje s traktorjem, 3 predavatelji cestnoprometnih predpisov, 8 novih avtomobilov.

Teoretični pouk se odvija v sodobno opremljeni predavalnici v osnovni šoli Ivana Cankarja. Na voljo imajo vse potrebne pripomočke za sodobni pouk (grafoskop, prikaz delovanja semaforja, razne sheme itd.).

Organizirali in izvedli so 10 tečajev cestnoprometnih predpisov. Prisotnih je bilo 336 kandidatov za vožnjo vozil B kategorije, 274 kandidatov je uspešno opravilo izpit in tečaj za traktoriste, ki ga je obiskovalo 22 kandidatov.

Organizirali so 4 tečaje

cestnoprometnih predpisov za kolo z motorjem:

2 v osnovni šoli Ivana Cankarja na Vrhniki,
1 v Borovnici,
1 v osnovni šoli Log.

Od 125 kandidatov jih je 69 uspešno opravilo izpit.

Imeli so 2 tečaja o varstvu pri delu s kmetijskim traktorjem. Prisostvovalo je 46 kandidatov.

K temu pridajmo še 3 tečaje prve pomoči, ki so jih organizirali v sodelovanju z Rdečim križem Slovenije. Prisostvovalo je 105 kandidatov.

Učni uspeh je bil za 4,5 % večji kot v preteklem letu. Izpite je uspešno opravilo 54 % kandidatov.

Pri izvajanju programa tesno sodelujejo s Svetom za preventivo v cestnem prometu Skupščine občine Vrhnika, tako da je program dela obeh institucij vedno usklajen.

Po podatkih o uspešnosti avtošol v ljubljanski regiji, ki jih spremlja izpitna komisija, je Avtošola AMD Vrhnika na odličnem 2. mestu.

V naslednjem letu bodo nadaljevali s celotnim programom izobraževanja, obenem pa načrtujejo tudi dodatne aktivnosti, predvsem v smislu povečanja prometne varnosti.

V delovnih organizacijah, predvsem tistih, ki imajo večji vozniki park, nameravajo organizirati predavanja o novostih na področju cestnoprometnih predpisov in zakona o varnosti v cestnem prometu.

Imeli bodo prometni krožek v osnovni šoli Ivan Cankar na Vrhniki, pripravili predavanja o prometu za VVZ Vrhnika, v sodelovanju z Milico, ZŠAM, Svetom za preventivo v cestnem prometu bodo organizirali akcijo „Tehnično brezhibno vozilo — varno vozilo“.

Nadaljevali bomo z akcijo za izgradnjo prometnega poligona za potrebe osnovnih šol Vrhnika, ki so jo že začeli letos.

PISMO IZ ČAPLJINE

Jesenski darovi

Tukajšnjega slikarja Zira Bastandžića, člana Društva likovnih umetnikov BiH, so že davno prevzeli kraji, kjer je rojen in kjer živi (zato ga tudi imenujejo „slikar rojstnega kraja“) in s tem občutkom je naslikal delo, na katerem so šipek, storži koruze in polna košara sadja. Še se spominjamo slikarjevih besed: „Razpokan šipek simbolizira rodnost leta.“ Šipek bo svoje sočne plodove odkril jesenskemu soncu samo, če je bilo v času zorenja dovolj dežja. Če rodi šipek, potem je bilo leto dobro tudi za ostale vrtno kulture in za sadje. In letos je bilo dobro leto.

Proizvodne površine v čapljski občini ocenjujejo na šest tisoč hektarov. Vzgajajo zgodnje zelenjavo in sadje. Donos ocenjujejo na preko deset tisoč ton. Ni še dolgo, ko so veliko zelenjave zaorali in precej sadja zavrgli: letos pa je ve, kar je proizvedla plodna dolina, našlo kupca na našem tržišču. Desetina delovnih organizacij je prevzemala tržne viške in jih prodajala. Največje količine je odkupila Apro-Hercegovina, ki ima v čapljski občini svojo delov-

Lintverni na Triglav

Zakaj ravno Lintverni?

Pohodna družina naj bi imela seveda neko ime, ki naj bi odražalo bistvo pohodnikov, povezano pa naj bi bilo z Vrhniko. Menda poznate tisto vrhniško „butne k'd lintvern“? Pa presodite...

PO skrbnih pripravah pod vodstvom glavnega organizatorja pohoda Tonija Turka, ki je obenem skrbel tudi za idejnost pohoda, smo razdelili v skupini posamezne dolžnosti — od glavnega vodje do bolničarja in kurirja, pa vremenarja in ekonoma ter druge vse „glavne dolžnosti“. Dolžnost glavnega kuharja smo npr. poverili Daretu, ki sicer menda ne zna skuhati niti v mehko kuhanega jajca (kar naprej je trdo), najbolj pa smo zadeli pri glavnem kontrolorju pohoda, ki tudi sicer orpavlja to funkcijo v občini (Peter Petkovšek), ki je poskrbel, da smo občinsko mejo prekorčili brez plačila posebnega občinskega davka.

Na zboru, ki je bil predviden 21. 8. ob 13.45 pred Mantovo, smo najprej ugotovili navzočnost (Turk), prevzeli še zadnja „darila“, napravili skupinski posnetek in se odpravili v Butanjevo do Flandrove Minke, ki nam je postregla s kačjo slino (Mina se je zato posebej pripravila — fotodokumentacija) in tukaj smo se končno poslovlili od Vrhnike ter jo mimo Starega mлина in Lintverna „potegnili“ do Log Zaplane, kjer smo zapeli podoknico Fickovemu Jožetu in nato zakorakali proti Rovtamu.

Občinsko mejo smo prekorčili brez večjih zapletov (poskrbel Petkovšek) in premagali tudi prvo pot na tujem brez večjih težav.

V Zajelah smo zamenjali naše dvakrat zvarjeno pivo (drugič na soncu) za primerno ohlajenega, obnovili stike s prijateljsko občino in nadaljevali pot v Sopot, kjer smo opravili degustacijo vrhniškega sira (tako dobrega menda še niso naredili) ter nato nadaljevali pot proti Goropekam.

Zjutraj ni šale. Odhod po programu ob 6h, ob 7h pa že izprazni mo žirovsko zasebno pekarno in nadaljujemo pot do Ledin, kje nas čaka glavni ekonom z obilnim zajtrkom. Bližnja gospodinja se ponudi, da nam skuha kavico in izkaže se, da je dobra tajnica.

Pot nadaljujemo do Sovodenj, med potjo spotoma izpraznimo vaško trgovino (v glavnem pivu) in jo nato v Tajnikarjevi grapi pod Ermanovcem čez Staro Oselico primahamo v Kopačnico. Od tu se povzpemo na Robidnico, ker nam Zoran pripravi okusen LECO (kdor je gledal poletno noč, je to jed verjetno že poskusil), po izpolnjenem receptu. Tu je daljši počitek. Napravimo nekaj fotodokumentov (obupanega glavnega kontrolnika pohoda, ležečega na gnojem vozu), pa ponovno pot pod noge. Med Črnim vrhom in Cimprokvo nas vodi pot na Zgor-njo Dovčo, od koder se spustimo v dolino Selščice, po kateri pride-mo do Petrovega brda. Ker smo že 13 ur na nogah, se odločimo za nočitev. Med okusnim gobjim obrokom, ki sta ga pripravila glavni kuhar in ekonom, pa izve-mo, da prenočišča v Petrovem brdu ni in da moramo naprej v B. Bistrico. Po kratkem posvetu se odločimo za hiter premik. Kot brzoljak pridivjamo v Podbrdo in tamkajšnjega postajenačelnika nagovorimo za petminutno zamudo — izjemno (daljše so normal-ne), da prisopihajo še „zadnji va-goni brzovlaka“, ker le tako ne ostanemo brez našega Slavca (in še koga) ter „zasiguramo“ večer-ni zbor in „himno“.

Po prenočiščih nas taktično razporedi idejni vodja (1 smrčac in 3 pohodnike), da ne bi bil slučajno kdo prikrajan za godbo. Bohinjci, ki daleč prednjačijo v turizmu, nam omogočijo toplo kopel in vse, kar je potrebno za obnovev sil, zjutraj nam celo ponudijo „bogca kušnit“.

Veliko dela ima glavni bolničar, kajti naši obvezni spremljevalci so večji in manjši žulji, s katerimi je treba lepo ravnati, sicer se ti maščujejo.

Rana ura — zlata ura, zato smo ob 6h pokonci in že hitimo proti Stari Fužini, kjer zajtrkujemo, si razdelimo skupne rezerve, poslušamo nekaj vicev mimoido-čega hribovskega župnika in že smo na poti proti Vogarju. Krajši počitek in nato nadaljujemo pot proti planini priložnostna planin-ka samo zato, da bi jezila „Slav-čevu“ ženo „prav naj ji bo, pa naj ga ima doma“.

Nadaljujemo pot proti Doliču. Steza nas vodi po prelepih plani-nah, kaj kmalu pa se strmo vzpne v skalovje. Hribarice. Krajši po-stanek (popijemo zadnje rezerve piva). Stezosledec nam opiše okoliške vršace, nakar nadaljuje-mo pot do Tržaške koče na Doli-ču. Po programu bi morali najprej do Planine, naša predhodnica pa po zvezah izve, da je Planika že okupirana, zato imamo krajši bojni posvet in na veselje nekaterih pohodnikov se odločimo za biva-kiranje kar tu, čeprav dobimo ne-koliko manj ležišč, kot je v naši odpravi mož. Odločitev je vredna „runde“, ki jo takoj pospravimo, da si ne bi kdo premislil, nato pa prevzame besedo (pardon, glas) glavni pevovodja, ki skuša iz nas spraviti kolikor toliko sprejemljivo petje, ki traja vse do 9. ali 10. ure.

Vstajanje ob 5h (nekoliko godr-njajoče), nato pa takoj po „čišče-nju zob“ na Planiko, kjer se stezo-sledec (glavni) odloči za neko nvo pot na vrh. Po tej poti najbrž hodi-jo le gamsi, pa še ti le lakrat, ko sledijo dobri kozi, mi pa z naježe-nimi lasmi le pridemo na VRH.

Pot navzdol je lažja. Najprej na Planiko, nato do Vodnikovih koč, kjer se pozdravimo z Angelco, se razdelimo v dve skupini, od kate-rih gre prva skozi Voje po „Katr-co“, druga pa v objem ženam na Pokljuko. Sešli naj bi se v Radov-ljici, vendar so „gobarji“ jo iz objektivnih razlogov „zbrisali“ pot ti Vrhniki. Detektivsko smo jim sledili (napis na majicah) in jih končno izsledili v gostilni Simon na Vrhniki, kjer smo izpraznili nar-hrtnike ter popili nekaj vrčkov pi-va (iz zaupnih virov smo izvedeli, da je gostilna skoraj na psu in das Kralj ne bo dobil niti pol OD, če ne bomo mi kaj več zapravili).

In kaj naj rečemo o pohodu na sploh? Prijetno in koristno. V do-bri družbi je vedno prijetno, s hu-morjem se premaga marsikatera težava. Pri razdeljevanju posame-znih dolžnosti smo imeli srečno roko, saj smo izbrali najboljše vse glavne, predvsem pa vremenarja. Posebej je treba pohvaliti poštarja — (Post et camp. sin).

Prijetno počutje pa so nam omogočili tudi naši sponzorji: „Avtomontaža TOZD Kovinarska, Droga — obrat Jelka Vrhnika, Tr-govsko podjetje Galeb iz Ljubljane, IUUV TOZD Usnjarna vrhnika, LIKO Vrhnika, KZ Vrhnika — Mle-karna, Mlečna restavracija in tr-govina, Hotel Mantova, OŠ Ivan Cankar iz Vrhnike, Žito TOZD Pe-karna Vrhnika, Občinski sindikal-ni svet Vrhnika ter zasebniki: Pa-vle Mrak in Tone Istenič (nack).

Vsem se še enkrat zahvaljuje-mo. Prihodnje leto na svidenje.

LINTVERN
(GLAVNI)

V skladu s 33. členom Pravilnika o pogojih in merilih za dodeljevanje solidarnostnih stanovanj v občini Vrhnika, Samoupravna stanovanjska skupnost Vrhnika objavlja os-nutek

Prednostnega vrstnega reda za pridobitev solidarnostnih stanovanj v občini Vrhnika

Ime	Št. točk	Št. d. čl.
1. Japelj Majda	750	2
2. Jenko Marija	645	1
3. Bizjan Marjan	635	3
4. Nikolavčič Karel	610	3
5. Malavašič Valerija	575	3
6. Tumara Stevka	565	4
7. Maksič Mira	555	3
8. Kozomara Jovanka	545	3
9. Dolinar Marjetka	545	2
10. Bajc Rozalija	540	1
11. Forster Greta	540	3
12. Vukosavljevič Olga	540	1
13. Tomšič Anton	530	4
14. Drmota Zvonka	530	4
15. Suljič Tatla	520	2
16. Oven Alma	520	2
17. Zupet Sonja	515	3
18. Tubič Milivoj	500	4
19. Ibrahimagić Halima	495	3
20. Aličajić Esad	490	4
21. Trivunović Drago	470	4
22. Maglajić Marija	440	4
23. Sekulić Josip	435	5
24. Gomeršič Ljiljana	430	3
25. Nikolić Velinka	425	4
26. Trivunčević Vaskrsije	420	4
27. Armić Marija	420	2
28. Menart Marija	420	2
29. Konjević Boško	410	2
30. Đalić Zoran	410	4
31. Šebnik Rafael	400	4
32. Mustafić Đemal	400	3
33. Radamani Redep	395	4
34. Lukančič Damjan	395	3
35. Ibraimov Derviša	385	3
36. Radovanović Milorad	380	3
37. Čemal Nisvet	370	3
38. Arnaut Nešad	360	5
39. Horvat Marta	355	4
40. Dujic Marta	300	4
41. Avrić Ilija	295	4
42. Botonjić Ramo	290	3
43. Bajec Peter	260	3

Pogojev za uvrstitev na prednostni vrstni red ne izpolnjujejo:

- | | |
|------------------------|---------------------------|
| 1. Ambrož Frančiška | 19. Marić Nenad |
| 2. Bečaj Jože | 20. Miletić Gordana |
| 3. Beganović Senad | 21. Petrović Suada |
| 4. Blagojević Draginja | 22. Pregelj Neva |
| 5. Bubić Marija | 23. Radvanović Mitra |
| 6. Cvisić Nedeljko | 24. Remškar Gabrijel |
| 7. Dević Ivka | 25. Rendić Gina |
| 8. Drevenšek Nataša | 26. Rogar Dragoljub |
| 9. Đekić Drago | 27. Senica Barbara |
| 10. Ferenc Draženka | 28. Stjepanović Branislav |
| 11. Ferkolj Irena | 29. Stojanović Novica |
| 12. Gačić Dušan | 30. Šenk Aleš |
| 13. Hren Tanja | 31. Škrgić Sulejman |
| 14. Jug Silvester | 32. Šubić Suzana |
| 15. Kitanović Drago | 33. Telban Frančiška |
| 16. Kogovšek Marija | 34. Trivunčević Đuro |
| 17. Kogovšek Vilma | 35. Valenčič Pavla |
| 18. Malbašić Mira | 36. Vuleta Drago |

Prednostni vrstni red dajemo v javno razpravo, ki traja do 30. 11. 1987. Morebitne pripombe je treba poslati na Samoupravno stanovanjsko skupnost Vrhnika, Cesta gra-denj 1.

O pripombah bo razpravljal zbor uporabnikov skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti Vrhnika.

PREDSEDNIK ODBORA
ZA SOLIDARNOST

Občinski odbor ZZB NOV Vrhnika obvešča, da bo

Žalna Komemoracija

v počastitev padlih v NOB, pri Grobnici na Drči, v nedeljo,
1. novembra ob 9. uri.

Smučarsko društvo Vrhnika prireja

Smučarski sejem

v soboto, 14. 11. 1987 od 9. do 21. ure
v Domu krajevne skupnosti na Vrhniki.

Organizirali bomo komisijsko prodajo rabljene smučarske opreme, vam nudili strokovne nasvete, lahko pa si boste ogledali tudi video posnetke s smučarsko tematiko.

VABLJENI!

Naš časopis — Glasilo Občin-ske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva ob-čine Vrhnika — Ureja uredniški odbor: Marina Jereb (pred-sednik), Vida Turk, Milorad Borčić, Jakob Susman, Milan Selan, Cvetka Glumac, Franc Petelin (glavni in odgovorni urednik), Ivan Žitko (tehnični urednik) — Naslov uredništva: OK SZDL, Cankarjev trg 8, Vrhnika — Stevilka žiro računa: 50110-678-54000 — Telefon-ska številka uredništva: 751-325 — Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarje-va 2 — Po mnenju Sekretariata za informacije v IS SRS na podlagi 7. točke prvega od-stavka 26. člena zakona o ob-štetju proizvodov in storit-vev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33-316-72) je Naš časopis oproščen prometne-ga davka.

Aco Dragičević